

OBČIN

ILIRSKA BISTRICA, IZOLA, KOPER,

PIRAN, POSTOJNA IN SEŽANA

KOPER, 13. AVGUSTA 1976

št. 15

VSEBINA

Občina Piran

- ODLOK o pogrebnih svečanostih na območju občine Piran
- SKLEP o dopolnitvah in spremembah navodila za izvajanje odloka o uvedbi samoprispevka za sofinanciranje izgradnje in obnove objektov otroškega varstva in osnovnega šolstva v občini Piran

Občina Postojna

- ODLOK o prekrških zoper javni red in mir v občini Postojna
- ODLOK o podelitvi domicila Jeseniško-bohinjskemu odredu NOV
- ODREDBA o najvišjih maržah za nekatera pomembnejša živila v prodaji na drobno
- SKLEP o najvišjih najemninah za poslovne storitve in poslovne prostore v občini Postojna

- SKLEP o razrešitvi dolžnosti predsednika skupščine občine Postojna in o izvolitvi novega predsednika občinske skupščine
- SKLEP o razrešitvi predsednika družbenopolitičnega zbora skupščine občine Postojna in o imenovanju novega predsednika zbora

Obalna izobraževalna skupnost Koper

- SKLEP o finančnem načrtu obalne izobraževalne skupnosti za leto 1976

Občinska zdravstvena skupnost Sežana

- SAMOUPRAVNI SPORAZUM o ustanovitvi občinske zdravstvene skupnosti Sežana
- STATUT občinske zdravstvene skupnosti Sežana

Samoupravna stanovanjska skupnost občine Sežana

- IZID NATEČAJA za dodelitev kreditov iz združenih sredstev v letu 1976

OBČINA PIRAN

Na podlagi 245. člena statuta občine Piran je skupščina občine Piran na ločenih sejah zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora dne 19. julija 1976 sprejela

ODLOK O POGREBNIH SVEČANOSTIH NA OBMOČJU OBČINE PIRAN

1. člen

S tem odlokom se uveljavljajo in delno spremenijo ustaljeni običaji pri pogrebnih na območju občine Piran. Pogreb s pokopom umrlega je javna manifestacija in ima javnopravni pietetni značaj. S tem odlokom se določa vrstni red pogrebnih svečanosti in zagotavlja slehernemu umrlemu občanu dostojen pogreb.

2. člen

Od vsakega umrlega občana se mora družba posloviti. Pri tihih pogrebnih se skupnost praviloma ne poslovi od pokojnika.

Za tih pogreb se smatra pogreb, pri katerem so na izrecno željo prisotni samo pokojnikovi ožji sorodniki.

3. člen

Krajevna skupnost, v kateri je pokojnik živel, določi govornika, ki je zadolžen za uradno poslovitev družbe od umrlega občana.

4. člen

Pogrebna svečanost se praviloma začne z dvigom pokojnika s katafalka, mrliškega odra v mrliški veži oziroma na pokojnikovem domu, ali ko mrliški voz pripelje pokojnika na mesto, od koder se začne pogrebni sprevod.

Vsaka krajevna skupnost lahko določi tudi drugo mesto, kjer se začne uradni del pogreba.

5. člen

Ob začetku pogrebnih svečanosti zaigra godba oziroma zapojejo vodno žalostinko pevci, če so pri pogrebu prisotni.

Po uvodni žalostinki sledi kratek, topel in človeško občuten nagovor predstavnika krajevnih skupnosti, v kateri je imel pokojnik svoje zadnje prebivališče.

Po obveznem nagovoru lahko sledijo govori predstavnikov delovne skupnosti, organizacij in društev, katerih član je bil pokojnik in drugi poslovilni govori ter govor predstavnika verske skupnosti, kolikor je ta prisoten.

6. člen

Pogrebni sprevod se odvija od katafalka, mrliške vežice, pokojnikovega doma ali iz določenega mesta pred vhodom na pokopališče.

7. člen

Na čelu sprevoda sta zastavonoša in vodja pogrebnih svečanosti. Zastavonoša nosi praviloma slovensko zastavo oziroma zastavo nacionalnosti, kateri je pokojnik pripadal. Udeležbo drugih zastav in praporov v sprevodu, ki gredo prav tako na čelu sprevoda določijo družbenopolitične organizacije sporazumno z naročnikom pogreba.

Za zastavo gredo prapori, venci, godba, odlikovanja in priznanja pokojnika, pogrebni voz s krsto, najožji svojci in nato ostali udeleženci pogreba.

Cerkvena obeležja gredo v sporedu za ostalimi obeležji, in sicer pred predstavnikom verske skupnosti, če je prisoten, ki gre neposredno pred krsto s pokojnikom.

Prostor, od koder naj gre zastavonoša z zastavo na čelu sprevoda, določi vsaka krajevna skupnost za svoje območje.

8. člen

Ko pride sprevod do groba, odloži moštvo vence ob grobu, položi krsto s pokojnikom v grob, nato pa se po skupnem pozdravu moštvo odstrani. Pri odprtem grobu ostanejo zastavonoša in praporščaki, sledijo še preostali poslovilni govori. Po končanih govorih zaigra godba in

zapojejo pevci, če so prisotni, nakar sledi zadnji pozdrav z zastavo in prapori. S tem je pogreb uradno zaključen.

Kolikor je prisoten predstavnik verske skupnosti, lahko opravi svoj obred. Nato sledi še poslovičev oziroma mimohod ostalih udeležencev pogreba.

9. člen

Če pri pogrebnih svečanostih sodeluje tudi častna straža z lovskim ali vojaškim orožjem, da bi izstrelila častno salvo, kot zadnji pozdrav pokojniku, mora biti pri tem zagotovljena popolna varnost občanov za kar je odgovoren poveljnik oziroma vodja enote.

Častna salva se izstreli pred zaključkom uradnega dela pogreba.

10. člen

V primeru, ko se pokojnika pred položitvijo v grob odnese v cerkev, se uradni del pogreba konča pred cerkvijo. Ves uradni del svečanosti (govori, igranje godbe, pevci) pa se izvede na začetku ali na koncu obreda.

11. člen

Pol ure po pogrebu sledi obvezno zasutje groba.

12. člen

V primeru upepelitve pokojnika, se praviloma opravijo pogrebne svečanosti pred prevozom pokojnika v krematorij.

13. člen

Organizacija, ki opravlja pogrebno službo, je dolžna o datumu in uri pogreba pravočasno obvestiti krajevno skupnost in delovno organizacijo, kjer je bil pokojnik zaposlen. Krajevna skupnost obvesti družbenopolitične organizacije in društva katerih član je bil pokojnik in zagotovi predstavnika, ki se bo poslovil od pokojnika v imenu družbe ter določi konkreten potek uradnega dela pogrebnih svečanosti.

Zagotovilo prisotnosti predstavnika verske skupnosti si mora urediti naročnik pogreba brez posredovanja organizacije, ki opravlja pogrebno službo.

14. člen

Kdor ravna v nasprotju z določili tega odloka se kaznuje z denarno kaznijo:

- pravna oseba: od 1000 do 10.000 din
- odgovorna oseba pravne osebe: od 500 do 2.000 din
- fizična oseba: od 500 do 2.000 din

15. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v **Uradnih objavah**, upoablja pa se od 1. oktobra 1976.

Št.: 512-1-76

Piran, 19. julija 1976

Predsednik
IVAN BAŽEC, l. r.

Predsednik ZZD
VALENTIN MAHNIČ, l. r.

Predsednik ZKS
KARLO MARSEL, l. r.

Namestnik predsednika DPZ
JANEZ KOSELJ, l. r.

Na podlagi četrtega odstavka 4. člena odloka o uvedbi samopriskevka za sofinanciranje izgradnje in obnove objektov otroškega varstva in osnovnega šolstva v občini Piran za obdobje od leta 1975 do leta 1979 (Uradne objave št. 24/74) in 275. člena statuta občine Piran je izvršni svet skupščine občine Piran na seji dne 11. junija 1976 sprejel

SKLEP

O DOPOLNITVAH IN SPREMEMBAH NAVODILA ZA IZVAJANJE ODLOKA O UVEDBI SAMOPRISPEVKA ZA SOFINANCIRANJE IZGRADNJE IN OBNOVE OBJEKTOV OTROŠKEGA VARSTVA IN OSNOVNEGA ŠOLSTVA V OBČINI PIRAN (URADNE OBJAVE, ŠT. 8/75).

1.

V predzadnji vrsti zadnjega odstavka poglavja »Zavezanci samopriskevka, osnove in stopnje« je črtati besedilo »regres za letni dopust, če se izplačuje v denarju«.

2.

Prvemu odstavku poglavja »Oprostitve in olajšave« je na koncu besedila namesto pike postaviti vejico in dodati: »od jubilejnih nagrad in nagrad oziroma odpravnin, ki se izplačujejo delavcem ob odhodu v pokoj ter od regresa za letni dopust.

3.

Ta sklep velja takoj, uporablja pa se od 1. januarja 1977.

Št.: 21-1/74-76

Piran, 11. junija 1976

Predsednik
izvršnega sveta
ROMAN KREJAČIČ, l. r.

OBČINA POSTOJNA

Na podlagi 3. in 8. člena zakona o prekrških (Uradni list SRS, št. 7-21-73) in 190. člena statuta občine Postojna je skupščina občine Postojna na seji zbornega dela, zborna krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora dne 30. junija 1976 sprejela

ODLOK

O PREKRŠKIH ZOPER JAVNI RED IN MIR V OBČINI POSTOJNA

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se predpisujejo ukrepi za vzdrževanje javnega reda in miru ter družbene discipline, varnost prometa, ljudi in premoženja, varstvo zdravja in čistoče ter varstvo otrok in mladine.

2. člen

Vsakdo, ki prebiva ali se začasno mudi na območju občine Postojna, mora uravnavati svoje vedenje in ravnanje tako, da ne moti dela, ra-

zvedrila in počitka drugih. Spoštovati mora družbeno disciplino, javno moralo ter skrbeti za varnost ljudi in premoženja.

Starši, skrbniki in rejniki ter tisti, ki jim je zaupano varstvo, oskrba in vzgoja otrok ali mladoletnikov, odgovarjajo za njihova dejanja, če so zanemarili vzgojo ali potrebno nadzorstvo.

II. VARSTVO JAVNEGA REDA IN MIRU

3. člen

Prepovedana so vsa dejanja na javnih ali zasebnih prostorih, ki bi motila javni red in mir okolice, in sicer:

1. igranje na glasbila in uporaba zvočnih naprav v odprtih gostinskih in drugih javnih prostorih po 22. uri. Izjeme dovoljuje za notranje zadeve pristojni občinski organ.
2. igranje radijskih aparatov ali drugih glasbil nad sobno jakostjo, to je v taki meri, da motijo delo in počitek drugih ljudi,
3. preizkušanje motornih vozil in vožnja z odprtimi glušniki v mestih Postojna in Pivka ter naseljih,
4. izzivanje pretefov, neredov ali preprirov, smešenje ali nadlegovanje občanov,
5. motenje javnih zborovanj, sestankov in drugih prireditvev,
6. zadrževanje kljub opozorilom v prireditvenih prostorih ali v gostinskih lokalih po končanem obratovalnem času,
7. kajenje v kino dvoranah, gledališčih, na javnih prevoznih sredstvih in drugih prostorih, kjer je vidno označeno, da je kajenje prepovedano,
8. kartanje v javnih lokalih, če tega ne dovoljuje uprava gostinskega podjetja ali če to občutno moti ostale goste,
9. kričanje, razgrajanje ali drugačno povzročanje hrupa ali ropota v zasebnem ali javnem prostoru,
10. vžiganje in metanje petard ali drugih pirotehničnih sredstev na javnih mestih in prireditvenih prostorih,
11. petje nespodobnih ali žaljivih pesmi, preklinjanje, žaljenje dostojanstva občanov z nespodobnim vedenjem, kazanjem nespodobnih slik ali predmetov,
12. postavljanje raznih zabavnih naprav (vrtiljakov, igre na srečo, športnih strelšč ipd.) ter prirejanje cirkuških predstav brez dovoljenja upravnega organa za notranje zadeve skupščine občine,
13. taborenje ali kampiranje zunaj dovoljenih krajev.

4. člen

Na javnih shodih, prireditvah in na podobnih krajih se ne smejo nositi predmeti, s katerimi se lahko prizadene telesna poškodba. Kadar se taki predmeti nosijo na javnih shodih, prireditvah, v javnih lokalih in na podobnih krajih, se štejejo za hladno orožje.

5. člen

Za vzdrževanje reda in miru na javnih prireditvah in v gostinskih lokalih so odgovorni prireditelji oziroma tisti, ki jih prireditelji za to pooblastijo ter upravniki gostinskih lokalov oziroma tisti, ki so za lokale odgovorni. Njim je prepovedano zlasti:

1. opustiti postavitev primerne števila rediteljev in storiti vse potrebno, da se ohrani red in mir,
2. opustiti skrb, da se odstranijo iz prireditvenih prostorov in gostinskih lokalov pijane osebe, ki ogrožajo red in mir ali zbuja zgražanje,
3. opustiti skrb, da se prireditve končajo oziroma da se gostinski lokali zapro ob času, ki je določen s predpisi o obratovalnem času ali z dovoljenjem za prireditvev,
4. opustiti skrb, da je eventualna prisotnost mladoletnikov in njihovo početje v skladu z določili tega odloka.

III. VARNOST PROMETA

6. člen

Prepovedana so dejanja, s katerimi je ogrožena varnost prometa ali se ovira promet v mestu in naseljih, in sicer:

1. puščanje predšolskih otrok brez nadzorstva na prometnih in drugih nevarnih krajih,
2. kotalkanje ter žoganje na vseh, tudi nekategoriziranih cestah oziroma na cestah, ulicah, trgih, javnih poteh in drugih površinah, ki so namenjene za javni promet,
3. sankanje, smučanje in drsanje po nekategoriziranih cestah oziroma mestnih ulicah in drugih površinah, ki so namenjene za javni promet v mestu in naseljih,
4. samostojna vožnja s kolesom po javnih cestah otrokom do 7. leta starosti — to jim je dovoljeno le v spremstvu odrasle osebe,
5. samostojna vožnja s kolesom brez legitimacije o opravljenem kolesarskem izpitu v šoli otrokom od 7. do 14. leta starosti,
6. vožnja s kolesi in motornimi vozili po pločnikih in stezah, ki so namenjene za pešce,
7. parkiranje motornih vozil v nasprotju z določenim načinom parkiranja ali na zelenicah,
8. puščanje motornih vozil na javnih cestah, ulicah in krajih, kjer ovirajo promet,
9. puščanje vprežnih vozov, ročnih vozičkov, triciklov in podobnih vozil na ulicah in trgih v mestih Postojna in Pivka,
10. puščanje nezavarovane vprežne živine na cestah, ulicah ali trgih, razen na določenih mestih (smatra se, da je živina zavarovana, če jo čuva oseba, stara nad 14 let),
11. oviranje prometa na pločnikih ali drugih javnih prostorih z zlaganje kuriva ali drugih stvari preko časa, ki je nujno potreben, da se te stvari odstranijo, ali pa uporabljanje javnega prostora za odlaganje kakršnegakoli materiala,
12. kršiti pravila o organizaciji reda in discipline na smučarskih vlečnicah in smučarskih progah na vplivnem območju vlečnic, ki jih mora v 6. mesecih po uveljavitvi tega odloka izdati upravljalec vlečnic in smučišča.

IV. VARSTVO LJUDI IN PREMOŽENJA

7. člen

Prepovedana so dejanja, s katerimi se ogroža varnost ljudi ali premoženja, in sicer:

1. streljanje s fračami, loki in drugimi predmeti v mestih in naseljih,
2. streljanje z zračnimi in malokalibrskimi puškami ter podobnim orožjem na odprtem prostoru izven strelišča,
3. metanje kamenja ali drugih predmetov ter s tem ogrožati varnost ljudi in premoženja,
4. puščanje psov v mestu in naseljih brez nadzorstva. Šteje se, da je pes brez nadzorstva, če ni v ograjenem prostoru, na verigi ali vrvi; in če je izven naselja oddaljen od vodnika več kot 50 metrov,
5. opuščanje varnostnih naprav pri gradnjah in adaptacijah, za varnost mimoidočih,
6. zanemarjanje vzdrževanja ali opustitev popravila zgradb ali naprav, ki ogrožajo varnost,
7. pisanje po hišah, ograjah in drugih objektih,
8. namerno povzročanje kakršnekoli škode v trgovinah, javnih lokalih, nasadih, na poljih in vrtovih,
9. ugašanje, poškodovanje ali odstranjevanje svetilk, ki so postavljene za razsvetljava javnih prostorov,
10. oškropitev ali umazanje ljudi ali pročelja stavb z brezobzirno vožnjo ali kako drugače,
11. kurjenje ognja, kjer je nevarno za zametke požarov ali pustiti ogenj brez nadzorstva.

12. zažiganje odpadkov ali kurjenje ognja blizu stavb in drugih objektov tako, da to moti okolico s smradom ali dimom,

13. puščanje živine ali perutnine na tuja zemljišča, kljub prepovedi lastnikov ali upraviteljev zemljišča,

14. naslanjanje koles ob stene zgradb in drugod, kjer bi to lahko povzročilo škodo in oviralo promet pešcev,

15. imeti vodnjak, jamo, jašek, odprtino ali vhod v klet nepokrit ali imeti stopnice in druge naprave nezavarovane,

16. poškodovanje ali odstranitev ograje in drugih naprav, postavljenih zato, da se prepreči nesreča,

17. postavljanje na okna ali ograje balkonov nezavarovanih predmetov, cvetličnih lončkov in drugo, ki lahko s padom poškoduje ali umaže mimoidoče,

18. ograjevanje zemljišč in vrtov ob javnih poteh z bodečo žico ali pustiti ograjo ali živo mejo v takem stanju, da ogroža varnost ljudi ali ovira promet,

19. zadrževanje in prenočevanje v kletih, na podstrešjih, na senikih, v kozolcih in drugih gospodarskih poslopih, ki niso za to namenjeni, brez dovoljenja lastnika.

V. VARSTVO ZDRAVJA IN ČISTOČE

8. člen

Prepovedana so dejanja ali opustitve, ki ogrožajo zdravje ali nasprotujejo pravilom čistoče, in sicer:

1. napajanje živine pri javnih vodnjakih, ki niso temu namenjeni,

2. onesnaževanje vode, namenjene ljudem in živalim s pranjem ali na drugi način,

3. odmetavanje odpadkov ali drugačno onesnaževanje tal ali stvari na javnih krajih,

4. poškodovanje, odstranjevanje ali uničenje posode za odpadke, postavljene na javnih krajih,

5. čiščenje greznic v Postojni in Pivki v času od 1. aprila do 31. oktobra med 5. in 23. uro,

6. puščanje crkovine v nemar ali jo zakopavati na krajih, ki niso za to določeni,

7. gnojenje vrtov in sadovnjakov v mestih in naseljih z gnojnico in fekalijami med 7. in 19. uro,

8. iztepanje karkoli na javna pota, sušenje, zračenje perila ali podobno,

9. zanemarjanje snage in higiene v javnih lokalih v taki meri, da to moti okolico in ogroža zdravje ljudi,

10. zanemarjanje osebne nege ali snage v stanovanju ali delavnici v taki meri, da to moti okolico in ogroža zdravje ljudi,

11. spuščanje odpadne vode ali gnojnice na javne poti, ulice, dvorišča ali odprte ceste in jarke,

12. metanje v kanalske požiralnike takih predmetov, ki utegnejo požiralnike zamašiti,

13. vodenje psov, razen psov vodičev, v javne lokale in druge javne prostore,

14. pranje vozil na trgih, ulicah, pred stanovanjskimi bloki in pri javnih vodovodnih izlivkih in vodotokih,

15. reja domačih živali, razen psov in mačk, v Postojni in Pivki vsem, ki niso kmetovalci. Izjeme dovoljuje pristojni upravni organ občinske skupščine,

16. reja prašičev, ovac, kuncev in perutnine v stanovanjih, kletih in podstrešjih,

17. gojenje večjega števila psov, mačk in ptičev v stanovanjskih prostorih. (To je dovoljeno samo z dovoljenjem hišnega sveta oziroma lastnika stavbe.)

9. člen

Prepovedana je vsaka uporaba strupa zaradi zatiranja škodljivcev kmetijskih kultur na vrtovih in okoli stanovanjskih hiš brez opozorila

najbližjih sosedov, vidne označitve mesta, na katerem je strup nastavljen, in potrebnih ukrepov, da se glede na stopnjo nevarnosti strupa varuje zdravje in življenje ljudi in domačih živali.

10. člen

Prepovedano je odlaganje smeti in drugih odpadkov ob javnih poteh in ob bregovih rek, razen na mestih, ki jih določijo pristojni upravni organ občinske skupščine.

VI. VARSTVO NARAVNIH, KULTURNIH IN DRUGIH SPOMENIKOV TER PARKOV IN NASADOV

11. člen

Prepovedana so dejanja, s katerimi se onesnaži ali poškoduje naravne, kulturne in druge spomenike, in sicer:

1. Samovoljno vstopanje v objekte, ki imajo značaj naravnega kulturnega ali drugega spomenika,

2. poškodovanje ali odstranitev zaščitno varnostnih elementov, ki so namenjeni za zavarovanje takšnih spomenikov, pred nezaželenimi dejanji in poškodbami,

3. vsako onesnaženje naravnega, kulturnega in drugega spomenika ali neposredne okolice, ki vpliva na njegov izgled,

4. vsako poškodovanje omenjenih spomenikov ali njihovih sestavin, kot so: kapniške tvorbe v jamah, spomeniško zaščiteno drevje, razstavljeni eksponati in drugo.

12. člen

Prepovedana so dejanja, s katerimi se poškodujejo nasadi in red v parkih, in sicer:

1. lomljenje drevja in grmovja, trganje cvetic in hoja in vožnja izven dovoljenih poti v javnih parkih, nasadih in pokopališčih,

2. poškodovanje žive meje in drugih nasadov ob javnih poteh,

3. prevračanje, prestavljanje ali mazanje klopi, miz, ograj ali drugih naprav v parkih in ob javnih poteh.

VII. VARNOST OTROK IN MLADINE

13. člen

1. Otroci in mladoletniki pod 16 let starosti ne smejo brez spremstva staršev ali skrbnikov zadrževati se po 20. uri v gostinskih in drugih lokalih, kjer se točijo alkoholne pijače.

2. Mladoletniki nad 16 let starosti ne smejo obiskovati gostinskih lokalov po 22. uri,

3. Javnih plesov se mladina pod 16 let ne sme udeleževati.

4. Mladini pod 16 let je prepovedano kartanje v javnih lokalih.

VIII. VARSTVO REDA IN VARNOSTI NA SMUČIŠČIH IN PROGAH NA VPLIVNEM OBMOČJU VLEČNIC

14. člen

Vsak uporabnik smučarske vlečnice ali javnega smučišča mora svoje ravnanje uravnati tako, da ne ogroža sebe in druge in da ni v nasprotju s pravili reda, ki jih izda upravljavec smučišča in vlečnice ter določili tega odloka. V tem smislu je prepovedano:

1. smučanje ali vzpenjanje brez varnostnih vezi »lovilk smučj«, ki pridržijo smučj v primeru, če popusti vez,

2. vzpenjanje po smučarski progi v času, ko vlečnica za določeno progo obratuje,

3. uporabljanje smučarske proge večje težavnostne stopnje in s tem večje hitrosti kot je dovoljujejo tovrstne sposobnosti posameznika,

4. prehitevanje v premajhni razdalji tako, da to ogroža varno vožnjo prehitevanca,

5. prečkanje smučarske proge brez predhodnega prepričanja, da s tem ne bo nihče oviran ali ogrožen,

6. nepotrebno zadrževanje na nepreglednih in zoženih delih proge več kot je potrebno. Tudi po padcih zapustiti to mesto čimprej,

7. opustitev nudenja pomoči ponesrečenim, če je to mogoče, oziroma opustitev obvestitve službe prve pomoči na smučišču.

15. člen

Za vzdrževanje reda na smučarskih vlečnicah in smučarskih progah je odgovoren upravljavec vlečnice smučarskega območja.

Njemu je prepovedano zlasti:

1. opustiti ali zanemariti predpisanje pravil o organizaciji in o načinu vzdrževanja reda na vlečnicah, smučiščih in progah na vplivnem območju vlečnice,

2. opustiti ali zanemariti skrb za pripravo in vzdrževanje smučarskih prog tako, da je varnost smučarjev zagotovljena,

3. zanemariti ali opustiti skrb za odstranitev oseb, ki ogrožajo varnost na vlečnicah in smučarskih progah in ki ravnaajo v nasprotju s pravili o organizaciji reda in določili tega odloka,

4. zanemariti ali opustiti skrb za očiščenje smučišča predmetov, ki ogrožajo varnost smučarjev,

5. opustiti ali zanemariti zaznamovanje mesta smučišča in prog z označbo težavnosti prog in mesta, kjer ni primerno in varno smučati,

6. opustiti ali zanemariti skrb, da so žične naprave tehnično v brezhibnem stanju, tako da je zagotovljena varnost koristnikov,

7. opustiti ali zanemariti skrb za zagotovitev primerne službe prve pomoči na smučišču.

IX. KAZENSKÉ DOLOČBE

16. člen

Z denarno kaznijo 50 din se kaznuje storilec za prekršek:

- 3. člena, točka 7,
- 6. člena, točke 6, 7, 8, 9 in 10 ter 12,
- 7. člena, točke 14,
- 8. člena, točke 3, 8 in 13 ter
- 14. člena, točke 1, 2, 3, 4, 5 in 6.

17. člen

Z denarno kaznijo 100 din se kaznuje storilec za prekršek: 3. člena točke 3 in 13, 6. člena točke 11 in 8. člena točke 14.

18. člen

Denarno kazen, ki je predpisana za kršitve, navedene v 16. in 17. členu tega odloka, smejo uradne osebe izterjati takoj na mestu od tistih, ki jih zalotijo pri storitvi prekrška, za katere je predpisana ta kazen.

Za uradno osebo po tem odloku se šteje poleg delavcev milice tudi komunalni inšpektor in komunalni nadzorniki.

Za kršitev 7. točke 3. člena reditelji v kinematografih, gledališčih in sprevodniki na javnih prevoznih sredstvih in za kršitve 1, 2, 3, 4, 5 in 6. točke 14. člena, pa tudi reditelji na smučiščih, ki spadajo v vplivno območje smučarskih vlečnic.

19. člen

Z denarno kaznijo od 100 do 1000 din se kaznuje storilec za prekršek:

6. člena točke 1, 2, 3, 4 in 5,

7. člena točke 4,

8. člena točke 10 in 17

9. člena,

13. člena točke 1, 2, 3 in 4.

20. člen

Z denarno kaznijo od 200 do 1000 din se kaznuje storilec za prekršek:

3. člena točke 1, 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10 in 11,

4. člena,

7. člena točke 1, 2, 3, 5, 6, 8 in 13,

8. člena točke 5 in 7 ter

12. člena točke 3.

21. člen

Z denarno kaznijo od 200 do 2000 din se kaznuje storilec za prekršek:

7. člena točke 9, 10, 11, 12, 15, 16, 17, 18 in 19,

8. člena točke 1, 2, 4, 6, 9, 12,

10. člena in

12. člena točke 1 in 2.

22. člen

Z denarno kaznijo od 200 do 5000 din se kaznuje storilec za prekršek 8. člena točke 15, 16 in 11. člena točke 1, 2, 3 in 4.

23. člen

Z denarno kaznijo od 500 do 2000 din se kaznuje za prekršek pravno osebo in zasebni gostilničar, ki je odgovoren za kršitev 5. člena točke 1, 2, 3 in 4 ter 15. člena točke 3, 5 in 6.

24. člen

Z denarno kaznijo od 500 do 3000 din se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je odgovorna za kršitev:

3. člena točke 2,

7. člena točke 5, 6, 12, 15, 17 in 18,

8. člena točke 1, 5, 7 in 9,

15. člena točke 7.

25. člen

Z denarno kaznijo od 500 do 5000 din se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je odgovorna za kršitev:

6. člena točke 12,

8. člena točke 2, 6 in 11,

10. člena ter 15. člena točke 1 in 2.

26. člen

Z denarno kaznijo od 200 do 1000 din se kaznuje za prekršek odgovorna oseba, ki prekrši:

3. člen točka 1,

5. člen točka 1, 2, 3 in 4

7. člen točka 15, 17, 18

8. člen točka 1, 5, 7 in 9,

10. člen,

15. člen točke 3, 4, 5 in 6.

27. člen

Z denarno kaznijo od 200 do 2000 din se kaznuje za prekršek odgovorna oseba delovne organizacije, ki prekrši:

8. člen, točka 2, 6 in 11,

10. člen in

15. člen, točka 1 in 7.

28. člen

Za prekršek po tem odloku, ki ga storijo otroci ali mladoletniki, se s predpisano denarno kaznijo kaznujejo njegovi starši oziroma skrbnik, če je prekršek posledica tega, ker niso pazili na mladoletnika.

29. člen

Predlog za uvedbo postopka o prekršku po tem odloku poda postaja milice, komunalni inšpektor ali upravni organ za notranje zadeve.

X. KONČNE DOLOČBE

30. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok o javnem redu in miru v občini Postojna (Uradni glasnik Koper, št. 12-65).

31. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnih objavah.

Št.: 22-21-65

Postojna, 30. junija 1976

Predsednik

ALEKSANDER BIZJAK, l. r.

Na podlagi 10. in 190. člena statuta občine Postojna je skupščina občine Postojna na seji zborna združenega dela, zborna krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora dne 23. avgusta 1976 sprejela

ODLOK

O PODELITVI DOMICILA
JESENIŠKO-BOHINJSKEMU ODREDU NOV

1. člen

Skupščina občine Postojna podeljuje domicil Jeseniško-bohinjskemu odredu.

2. člen

Odredu se izroči spominski trak z napisom: „Skupščina občine Postojna, 23. 4. 1976“ in listino o domicilu.

3. člen

Domicilno listino podpiše predsednik skupščine.

4. člen

Besedilo listine se napiše v dveh izvodih, od katerih enega hrani skupščina občine, drugega pa odbor domicilne enote.

5. člen

Ta odlok stopi v veljavo takoj in se objavi v Uradnih objavah.

Št.: 204-8/1975

Postojna, 23. aprila 1976

Predsednik

ALEKSANDER BIZJAK, l. r.

Na podlagi družbenega dogovora o izvajanju politike cen izdelkov in storitev iz pristojnosti republike in občin v letu 1976 (Uradni list SRS, št. 12/76), odloka o ukrepih neposredne družbene kontrole cen za proizvode in storitve v občini Postojna (Uradne objave, št. 15/73)

in 18. člena odloka o izvršnem svetu skupščine občine Postojna (Uradne objave, št. 13/75), je izvršni svet skupščine občine Postojna na seji dne 7. junija 1976 sprejel

ODREDBO
O NAJVIŠJIH MARŽAH ZA NEKATERA
POMEMBNEJŠA ŽIVILA V PRODAJI
NA DROBNO

1.

V prodaji na drobno smejo udeleženci v prometu blaga zaračunavati za nekatera pomembnejša živila marže na nabavno ceno po naslednjih najvišjih stopnjah:

1. margarina ter rastlinska in živalska mast	12 %
2. riž, zdrob in moka vseh vrst, razen pšenične moke, testenine, kavovine (sladka kava, mleta kavovina), cikorija, jedilna sol, kis	14 %
3. zelenjavne predelave in konzerve (zelenjavni sokovi, kislo zelje, zmrznjena zelenjava, vložena zelenjava ipd.)	15 %
4. predelava sadja in konzerve (sirupi, sadni sokovi, marmelade, džemi, kompoti, sušeno in kandirano sadje in vključno rozine in dateljni)	15 %
5. ribje predelave (sušene, soljene, prekajene, marinirane ribe, ribje konzerve, ribje paštete in antipaste z zelenjavo in brez)	15 %
6. med, medica	15 %
7. bučno in olivno olje, olje iz koruznih klic, oljne repice, ricinovo olje	15 %
8. prava kava	15 %
9. brezalkoholne pijače (naravne in umetne pijače, mineralna voda, sodavica)	18 %
10. naravne alkoholne pijače (naravna vina in žganje)	18 %
11. pivo	18 %
12. škrob in izdelki iz škroba (dekstrini, glutein, pudingi)	18 %
13. kvas	18 %
14. čaji vseh vrst	18 %
15. južno sadje (pomaranče, limone, grenivke, mandarine in banane)	15 %
16. krompir, jabolka	12 %
17. vse drugo sadje, zelenjava in vrtnine	20 %
18. delikatese iz zelenjave (gorčica, antipaste, majoneze, ipd.)	20 %
19. jušni koncentraciji	20 %
20. bonboni (trdi, polnjeni, žele in drugi) in slaščice	20 %
21. kakao proizvodi (kakao, čokolada vseh vrst, vključno polnjena, desert ipd.)	20 %
22. konditorski proizvodi iz moke (keksi, pecivo, krekerji, vaflji ipd.)	20 %
23. likerji vseh vrst	25 %
24. močne alkoholne pijače (rum, konjak, vodka, vinjak ipd.)	25 %
25. umetna vina (vermut, porto, malaga, peneča vina ipd.)	25 %
26. začimbe (domače in uvožene)	25 %
27. druga živila, ki niso urejena z drugimi predpisi, sklenjenimi družbenimi dogovori ali samoupravnimi sporazumi v okviru poslovnih skupnosti	17 %

2.

V primerih, ko je sklenjen na nivoju republike ali regije družbeni dogovor ali samoupravni sporazum na temelju družbenega dogovora, s katerim se določa način oblikovanja cen oziroma cene, veljajo določila takega samoupravnega sporazuma oziroma družbenega dogovora.

3.

Z dnem, ko stopi v veljavo ta odredba, preneha veljati odredba o maržah v prometu na drobno za nekatere prehrabene artikle (Uradne objave, št. 13/75).

Ta odredba začne veljati osmi dan po objavi v Uradnih objavah.

Št.: 38-5/75

Postojna, 7. junija 1976

Predsednik izvršnega sveta
Jože SIMŠIČ, l. r.

Na podlagi 18. člena zakona o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih (Uradni list SRS, št. 18-176/74), dogovora o izvajanju politike cen izdelkov in storitev iz pristojnosti republike in občin v letu 1976 ter 191. člena statuta občine Postojna je zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti na seji dne 30. junija 1976 sprejel

SKLEP
O NAJVIŠJIH NAJEMNINAH
ZA POSLOVNE STAVBE IN POSLOVNE
PROSTORE V OBČINI POSTOJNA

1.

Najemnine na območju občine Postojna se povečajo za 65 %.

2.

Osnova za povečanje najemnine je višina najemnine, ki je veljala v lanskem letu.

3.

Samoupravna stanovanjska skupnost občine Postojna določi višino najemnine za vsako poslovno stavbo in poslovni prostor v mesečnem znesku v skladu s 1. točko tega sklepa.

4.

Ko začne veljati ta sklep, preneha veljati višina najemnine, določena v drugem odstavku 1. člena odloka o dopolnitvi odloka o popisu stanovanjskih hiš, stanovanj in poslovnih prostorov ter o postopku in metodah za ugotavljanje njihove vrednosti (Uradni glasnik, št. 5/66).

5.

Ta sklep začne veljati takoj.

Št.: 38-3/76

Postojna, 30. junija 1976

Predsednik
ALEKSANDER BIZJAK, l. r.

Na podlagi 190. in 203. člena statuta občine Postojna in 82. člena začasnega poslovnika skupščine občine Postojna je skupščina občine Postojna na skupni seji zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora dne 30. junija 1976 sprejela naslednji

SKLEP

1. Bizjak Aleksander se razreši dolžnosti predsednika skupščine občine Postojna.
2. Nastran Zvone, dipl. inž. gozd. se izvoli za predsednika skupščine občine Postojna.

Ta sklep stopi takoj v veljavo.

Št.: 020-5-74

Postojna, 30. junija 1976

Podpredsednik
VERA BRGOČ, l. r.

Na podlagi 205. člena statuta občine Postojna in 116. člena začasnega poslovnika skupščine občine Postojna je družbenopolitični zbor na seji dne 30. junija 1976 sprejel naslednji

SKLEP

1. Nastran Zvone, dipl. inž. gozd. se razreši dolžnosti predsednika družbenopolitičnega zbora.
2. Bizjak Aleksander se izvoli za predsednika družbenopolitičnega zbora.

Ta sklep stopi takoj v veljavo.

Št.: 111-1-76

Postojna, 30. junija 1976

Podpredsednik
ŽIVANA TOMŠIČ, l. r.

OBALNIA IZOBRAŽEVALNA SKUPNOST KOPER

Na podlagi 8. člena samoupravnega sporazuma o ustanovitvi je skupščina Obalne izobraževalne skupnosti na seji dne 17. junija 1976 sprejela

SKLEP

O FINANČNEM NAČRTU OBALNE IZOBRAŽEVALNE SKUPNOSTI ZA LETO 1976

1.

Finančni načrt obalne izobraževalne skupnosti za leto 1976 temelji na predvidenih dohodkih v skupnem znesku 96.098.071 dinarjev in določa izdatke v enakem skupnem znesku.

Sredstva in njihovo razporeditev po glavnih namenih vsebuje bilanca finančnega načrta, ki je sestavni del tega sklepa.

Podrobno razporeditev sredstev na vzgojnoizobraževalne organizacije združenega dela vsebujeta pregleda razporeditve sredstev, ki sta tudi sestavni del tega sklepa.

2.

Izdatki, predvideni za dejavnosti vzgojnoizobraževalnih organizacij združenega dela se realizirajo v skladu s sprejetimi normativi in merili za pridobivanje dohodka iz sredstev obalne izobraževalne skupnosti.

Če bo dotok sredstev v posameznih mesecih zaostajal za predvidenimi, se lahko začasno uporabi sredstva rezerve. Če niti s tem ukrepom ne bi bilo mogoče zagotoviti sredstev za redno mesečno izplačilo predujmov vzgojnoizobraževalnim organizacijam združenega dela, se ti začasno zmanjšajo vsem v enaki meri.

3.

Razne izdatke lahko izvršni odbor razporeja za namene, ki so v skladu z nalogami obalne izobraževalne skupnosti do zneska 50.000 dinarjev v posameznem primeru.

4.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnih objavah občin Ilirska Bistrica, Izola, Koper, Piran, Postojna in Sežana, uporablja pa se od 1. januarja 1976.

Št.: 03-107-76

Datum: 28. maja 1976

Predsednik skupščine
prof. ANTON SKOK, l. r.

BILANCA FINANČNEGA NAČRTA ZA LETO 1976

Zap. št.	BESEDILO	Din	Indeks 1976 1975
I. SREDSTVA			
1.	Saldo na žiro računu	706.071	152,6
2.	Prispevki iz osebnih dohodkov	87,192.000	114,8
	— iz družbenega sektorja	84,121.000	115,7
	— iz zasebnega sektorja	3,071.000	95,0
3.	Izobraževalna skupnost Slovenije za šole z italijanskim učnim jezikom in pouk italijanščine v slovenskih šolah	7,200.000	110,4
4.	Druge izobraževalne skupnosti za učence posebne šole	980.000	126,4
5.	Drugi dohodki	20.000	
	SKUPAJ SREDSTVA:	96,098.071	113,8
II. RAZPOREDITEV SREDSTEV			
1.	Osnovna dejavnost osnovnih šol	57,090.320	114,4
2.	Osnovna dejavnost podaljšanega bivanja	3,850.470	129,8
3.	Osnovna dejavnost predšolskega varstva	13,900.200	115,2
4.	Osnovna dejavnost posebne šole	2,494.193	118,4
5.	Osnovna dejavnost centra za glasbeno vzgojo	3,003.522	107,9
6.	Dejavnost delavske univerze		
	— za vzgojno posvetovalnico	556.284	143,3
	— za osnovnošolske odd. za odrasle	468.299	142,3
	— za ostalo	412.878	104,7
7.	Pomoč za izredni študij	300.000	155,1
8.	Štipendije	850.000	120,8
9.	Nagrade in stroški dneva prosvetnih delavcev	90.000	112,2
10.	Prevozi učencev	2,800.000	112,3
11.	Internatski stroški učencev posebne šole	2,360.000	111,1
12.	Poravnava obveznosti iz preteklega leta	680.231	
13.	Delo samoupravnih organov in strokovne službe	581.915	123,8
14.	Mala šola	200.000	
15.	Šolska prehrana	300.000	100,0
16.	Anuitete	3,529.056	
17.	Razne pomoči in izdatki	243.899	49,6
18.	Nerazporejena sredstva	1,100.000	
19.	Provizija SDK	415.172	
20.	1 % obvezna rezerva	871.920	
	SKUPAJ RAZPOREJENA SREDSTVA	56,098.071	114,3

Št.: 03-108-76
Datum: 28. maja 1976

Predsednik skupščine
Prof. ANTON SKOK, l. r.

OBČINSKA ZDRAVSTVENA SKUPNOST SEŽANA

Na podlagi 58. člena Ustave SR Slovenije in 10. člena zakona o zdravstvenem varstvu (Uradni list SRS, št. 38-74) sklepajo delavci v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela ter v samoupravnih organizacijah in skupnostih, delovni ljudje, ki samostojno opravljajo dejavnost z osebnim delom s sredstvi, ki so lastnina občanov, drugi delovni ljudje v samostojnih poklicnih dejavnostih in kmetje — v svojih skupnostih in združenjih, začasno nezaposleni delavci v skupnosti za zaposlovanje in uživalci pokojnin in invalidskih dajatev po organih skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja ter drugi delovni ljudje in občani v krajevnih skupnostih na območju občine Sežana

SAMOUPRAVNI SPORAZUM O USTANOVITVI OBČINSKE ZDRAVSTVENE SKUPNOSTI SEŽANA

I.

V občinski zdravstveni skupnosti Sežana (v nadaljnjem besedilu: zdravstvena skupnost) se združujejo delovni ljudje in občani — uporabniki z izvajalci zdravstvenega varstva, da si v njej s svobodno menjavo dela in z združevanjem sredstev po načelih vzajemnosti in solidarnosti zagotavljajo zdravstveno varstvo in socialno varnost v primerih bolezni, poškodbe in poroda.

Z delovnimi ljudmi in občani iz prejšnjega odstavka se lahko združujejo v zdravstveni skupnosti tudi delovni ljudje v društvih na območju občine Sežana, ki se ukvarjajo z zdravstvenim varstvom.

II.

Zaradi čimbolj neposrednega uresničevanja samoupravljanja se delovni ljudje in občani v zdravstveni skupnosti lahko organizirajo v enotah zdravstvene skupnosti za posamezne organizacije združenega dela ali za območja krajevnih skupnosti o pogojih in s pravicami kot jih določa statut zdravstvene skupnosti. Enote zdravstvene skupnosti se ustanovijo s samoupravnim sporazumom.

III.

Z neposrednim zdravstvenim varstvom si občani in delovni ljudje v zdravstveni skupnosti zagotavljajo:

- nujno zdravniško pomoč,
- splošno ambulantno in dispanzersko zdravljenje ter zdravljenje na domu,
- bolnišnično zdravljenje in oskrbo,
- zdravila,
- specialistično ambulantno zdravljenje,
- zobno nego,
- stalno zdravstveno varstvo otrok in žensk v zvezi z materinstvom,
- posebno zdravstveno varstvo doraščajoče mladine,
- prevoze z reševalnimi vozili,
- preglede in posege za ohranitev zdravja in ukrepe za preprečevanje nalezljivih bolezni (cepljenja),
- medicinsko rehabilitacijo in
- organizirano zdravstveno vzgojo in prosveto.

Ob pogojih, ki jih določa statut, si delovni ljudje v zdravstveni skupnosti zagotavljajo tudi:

- zobotehnično pomoč in zobna protetična sredstva,
- proteze, ortopedske in druge pripomočke ter
- zdravljenje in medicinsko rehabilitacijo v naravnih zdraviliščih.

Neposredno zdravstveno varstvo iz prvega in drugega odstavka si zagotavljajo delovni ljudje v zdravstveni skupnosti, če ni zagotovljeno po posebnih predpisih ali po mednarodnih sporazumih, katere je ratificirala SFR Jugoslavija.

IV.

V zvezi z delom si delovni ljudje ob sodelovanju organizacij združenega dela in zasebnih delodajalcev v zdravstveni skupnosti zagotavljajo tudi:

- posebno zdravstveno varstvo v zvezi z delom,
- ukrepe za varstvo zdravega delovnega okolja,
- ukrepe za preprečevanje poklicnih bolezni in poškodb pri delu,
- ukrepe za utrjevanje zdravja in sposobnosti za delo ter
- posebno zdravstveno varstvo za delavce z zmanjšano delovno sposobnostjo.

V.

Med opravljanjem dela ali bivanjem v tujini imajo delovni ljudje v zdravstveni skupnosti pravico do zdravstvenega varstva ob pogojih, ki jih določa statut zdravstvenih skupnosti.

VI.

V zvezi z boleznijo, poškodbo, porodom ali smrtjo si delovni ljudje v zdravstveni skupnosti ob pogojih, ki jih določijo s splošnim aktom, zagotavljajo tudi:

- nadomestilo osebnega dohodka med zadržanostjo od dela,
- povračila potnih stroškov ter
- povračila pogrebnih stroškov in posmrtno pomoč.

VII.

Pravice iz III. do VI. točke si zagotavljajo delovni ljudje v zdravstveni skupnosti:

1. s prispevki:
 - iz osebnega dohodka delavcev in občanov, ki z osebnim delom z lastnimi sredstvi opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost,
 - iz dohodka organizacij združenega dela in drugih delovnih skupnosti ter zasebnih delodajalcev,
 - skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja,
 - skupnosti za zaposlovanje in
 - družbenopolitičnih skupnosti;
2. s povračili po mednarodnih sporazumih;
3. s prispevki uporabnikov k stroškom zdravstvenega varstva;
4. z drugimi dohodki.

VIII.

Zdravstvena skupnost si zagotavlja rizično sposobnost in svobodno menjavo dela na širšem območju ter uresničevanje drugih skupnih interesov in nalog z združitvijo v Regionalno zdravstveno skupnost Koper in za uresničevanje skupnih interesov oz. interesov na območju republike v Zdravstveno skupnost Slovenije.

IX.

Z združevanjem sredstev v regionalni skupnosti in v Zdravstveni skupnosti Slovenije si zagotavljajo delovni ljudje tudi skladen razvoj teritorialne razporejenosti organizacij združenega dela zdravstvene dejavnosti, njihove zmogljivosti, sodoben razvoj zdravstvene vede in dejavnosti ter strokovno izobraževanje zdravstvenih delavcev.

X.

V regionalni skupnosti se s samoupravnimi sporazumi občinskih zdravstvenih skupnosti določijo enotne pravice in obveznosti iz zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja.

XI.

Sredstva za zdravstveno varstvo morajo biti usklajena s programom zdravstvenega varstva; o tem se sporazumevajo za območje zdravstvene skupnosti uporabniki in izvajalci zdravstvenega varstva v temeljnih organizacijah združenega dela in drugih organizacijah in de-

lovnih skupnostih, pri čemer se zagotovi izvajalcem zdravstvenega varstva enak družbeno-ekonomski položaj kot drugim ljudem in ustrezen razvoj zdravstvene dejavnosti. Pri sprejemanju programa mora zagotoviti zdravstvena skupnost delovnim ljudem — uporabnikom vpogled v oblikovanje sredstev zdravstvene skupnosti in v oblikovanje dohodka organizacij združenega dela zdravstvene dejavnosti.

S programom se mora zagotoviti v zdravstveni skupnosti zdravstveno varstvo delovnih ljudi in občanov po sodobnih medicinskih dosežkih in metodah ter po družbenih zmogljivostih.

Program mora sloneti na analizi zdravstvenega stanja delovnih ljudi in občanov in ugotovitvi prednostnih nalog, ki zagotavljajo postopno izpopolnjevanje zdravstvenega varstva občanov.

Program zdravstvenega varstva občinske zdravstvene skupnosti je usklajen s programi drugih občinskih zdravstvenih skupnosti, del programa regionalne zdravstvene skupnosti. Celotni program zdravstvenega varstva regionalne zdravstvene skupnosti, opredeljen za območje občin, sprejme skupščina občinske zdravstvene skupnosti enakopravno s skupščino občine.

Zdravstvena skupnost in enote zdravstvene skupnosti si v svojih programih lahko zagotovijo tudi dodatne oblike in obseg zdravstvenega varstva, s katerimi se izpopolnjuje zdravstveno varstvo, če zagotovijo zanje delovni ljudje posebna sredstva s samoupravnim sporazumom.

Finančni načrt zdravstvene skupnosti mora biti odraz ovrednotenega programa zdravstvenega varstva. Zdravstvena skupnost mora spremljati in vsake tri mesece ugotavljati uresničevanje programa in finančnega načrta in predlagati zainteresiranim in prizadetim organizacijam in skupnostim potrebne ukrepe.

XII.

S programom se določi sporazumno z družbenopolitično skupnostjo tudi tisti del zdravstvene dejavnosti in njenega razvoja, ki ga zagotovi zdravstvena skupnost v sodelovanju z družbenopolitično skupnostjo, zlasti na področju zdravstvene preventive kot je skrb za zdravo okolje, sanacija življenjskega okolja in izboljšanje higienskih razmer, odpravljanje vzrokov obolenj in poškodb ter njihovih posledic, zgodnje odkrivanje obolenj in podobno.

XIII.

Stopnje prispevkov iz VII. točke določi v okviru samoupravnega sporazuma občinskih zdravstvenih skupnosti v regionalni zdravstveni skupnosti skupščina občinske zdravstvene skupnosti.

XIV.

Zdravstvena skupnost zagotavlja vselej tiste pravice, ki so določene z ratificiranimi mednarodnimi sporazumi, z zakoni, družbenimi dogovori in samoupravnimi sporazumi.

XV.

Zdravstveno skupnost upravljajo delovni ljudje — uporabniki in izvajalci zdravstvenega varstva v skupščini in v zborih delegatov. Skupščino in zbora sestavljajo delegati, poslani iz delegacij, katere so delovni ljudje izvolili po načelih delegatskega sistema v svojih temeljnih organizacijah in skupnostih.

Razmerja, obveznosti in odgovornosti delegata v samoupravni organizaciji in skupnosti, ki ga je izvolila, določajo njeni samoupravni akti.

XVI.

Skupščino zdravstvene skupnosti sestavljajo delegati delovnih ljudi — zavarovancev v zboru uporabnikov in zdravstvenih delavcev v zboru izvajalcev zdravstvenega varstva.

V skupščini je 56 delegatskih mest, od tega v zboru uporabnikov 41 in v zboru izvajalcev 15 delegatskih mest.

V skupščino delegirajo delegate:

— temeljne organizacije združenega dela 22 delegatov tako, da pripada na eno delegatsko mesto 340 zaposlenih delavcev in kooperantov;

— druge samoupravne organizacije in skupnosti 2 delegata in sicer po enega delegata delegira skupnost kmetov in skupnost delovnih ljudi, ki delajo v obrtni in drugi podobni dejavnosti;

— krajevne skupnosti 17 delegatov tako, da pripada na vsakih 1340 prebivalcev na 1 delegatsko mesto;

— temeljne organizacije združenega dela in društva, ki izvajajo naloge zdravstvenega varstva 15 delegatov.

Mandat delegatov skupščine zdravstvene skupnosti traja 4 leta.

Za ustavnost in zakonitost svojega dela so delegati odgovorni organizacijam, ki so jih volile v skupščino skupnosti.

Delegati skupščine so se dolžni posvetovati s svojimi organizacijami o vseh vprašanjih, o katerih razpravlja in sklepa skupščina ter jim posredovati stališča svoje organizacije.

XVII.

Zbora delegatov odločata v skupščini enakopravno predvsem o:

— programu in načrtih ter politiki razvoja zdravstvenega varstva in zdravstvene dejavnosti,

— finančnem načrtu in zaključnem računu,

— osnovah in merilih za svobodno menjavo dela med uporabniki in izvajalci zdravstvenega varstva,

— družbenih dogovorih in samoupravnih sporazumih, ki jih sklepa zdravstvena skupnost,

— po predhodnem obravnavanju in v okviru samoupravnega sporazuma v regionalni zdravstveni skupnosti o stopnjah prispevkov iz VII. točke,

— poslovniku skupščine zdravstvene skupnosti,

— statutu in splošnih aktih, ki jih določi statut,

— o drugih zadevah, za katere se sporazumeta.

Zbora delegatov sta samoupravna organa skupščine in enakopravno imenujeta druge organe skupščine.

Način skupnega ali samostojnega odločanja zborov delegatov o drugih vprašanjih določa poslovnik skupščine in statut zdravstvene skupnosti. Vsak zbor lahko o zadevah iz lastne pristojnosti organizira javno razpravo svojih delegatov v organizacijah, ki so jih delegirale.

Kadar zbora delegatov pri enakopravnem odločanju tudi po ponovnem sklepanju ne sprejmeta enake odločitve, ravna skupščina po usklajevalnem postopku, ki ga določa njen poslovnik. Če v usklajevalnem postopku ni doseženo soglasje, lahko skupščina začasno uredi to vprašanje.

XVIII.

Skupščina ima predsednika skupščine in predsednika obeh zborov, ki sta hkrati podpredsednika skupščine.

Pooblastila in obveznosti predsednika ali podpredsednika skupščine določa poslovnik skupščine.

Skupščina ima izvršilni odbor, ki šteje 11 članov. Sestav in naloge izvršilnega odbora se določijo v statutu zdravstvene skupnosti.

XIX.

Za opravljanje nadzora nad izvajanjem v skupnosti sprejete politike, nad uveljavljanjem pravic in obveznosti delovnih ljudi združenih v skupnosti, nad trošenjem sredstev ter nad delovanjem organov skupnosti in njenih strokovnih služb, ima zdravstvena skupnost odbor delavskega nadzora.

Odbor ima 6 članov.

V odboru delavskega nadzora morajo biti enakomerno zastopane delegacije uporabnikov in izvajalcev zdravstvenega varstva.

XX.

Za uveljavljanje pravic iz zdravstvenega varstva in iz zdravstvenega zavarovanja, za pripravo aktov skupnosti, analitično obdelavo gradiva, izvrševanje sprejetih sklepov in drugih strokovnih nalog organizira regionalna zdravstvena skupnost strokovno službo, ki opravlja strokovno delo tudi za občinsko zdravstveno skupnost, kot se natančneje določi v aktu regionalne zdravstvene skupnosti.

Strokovna služba je samoupravna delovna skupnost, ki je v okviru svojih pravic in obveznosti ter aktov regionalne in občinskih zdravstvenih skupnosti soodgovorna za uspešno uresničevanje nalog skupnosti.

Strokovno službo vodi sekretar regionalne zdravstvene skupnosti, ki ga imenuje njena skupščina v soglasju s skupščinami občin. Sekretar regionalne skupnosti je hkrati sekretar občinske zdravstvene skupnosti in je glede zadev, o katerih odloča občinska zdravstvena skupnost v soglasju s skupščino občine, odgovoren tudi skupščini občine.

XXI.

Zdravstvena skupnost določi s statutom natančneje:

- pogoje za pridobitev in prenehanje lastnosti upravičenca do zdravstvenega varstva,
- natančnejše pogoje za uveljavljanje pravic iz zdravstvenega varstva in v zvezi z zdravstvenim varstvom,
- organizacijo in organe zdravstvene skupnosti ter njihove naloge in pristojnosti,
- način delegiranja v skupščino in njene organe,
- postopek za zagotovitev in uresničevanje svobodne menjave dela med uporabniki in izvajalci zdravstvenega varstva,
- organizacijo, naloge in pristojnosti odbora delavskega nadzora,
- organizacijo in način javnega obveščanja članov zdravstvene skupnosti o njenem delu in o uresničevanju sprejetega programa zdravstvenega varstva in finančnega načrta,
- pogoje in način ustanavljanja enot zdravstvene skupnosti in njihove naloge,
- način opravljanja administrativnih, finančnih in drugih strokovnih zadev v zvezi z nalogami zdravstvene skupnosti,
- zagotavljanje in uveljavljanje pravic delovnih ljudi med opravljanjem dela ali bivanjem v tujini in
- ostale določbe o uveljavljanju pravic in obveznosti zdravstvene skupnosti in njenih članov ter njihovega pravnega varstva.

XXII.

Zdravstvena skupnost uresničuje svoje naloge na podlagi sprejetega programa in finančnega načrta v okvirih, določenih z zakonitimi predpisi, družbenimi dogovori in samoupravnimi sporazumi.

Skladno z določbami iz prvega odstavka podrobneje določi v statutu in splošnih aktih obseg zdravstvenega varstva delovnih ljudi in občanov.

XXIII.

Skupščina zdravstvene skupnosti je dolžna obravnavati predloge in zahteve enot zdravstvene skupnosti.

XXIV.

Zdravstvena skupnost enakopravno odloča s pristojnimi zbori skupščine občine Sežana v stvareh, ki jih določa zakon in statut občine Sežana.

XXV.

Zdravstvena skupnost je pravna oseba in je registrirana pri okrožnem gospodarskem sodišču, pristojnem po kraju njenega sedeža.

Zdravstvena skupnost ima svoj pečat: Občinska zdravstvena skupnost Sežana.

XXVI.

Statut zdravstvene skupnosti in drugi splošni akti morajo biti sprejeti v šestih mesecih po uveljavitvi tega sporazuma.

Do sprejema statuta zdravstvene skupnosti in drugih splošnih aktov se začasno uporabljajo statutarne določbe in splošni akti Skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Koper v skladu z določbami tega samoupravnega sporazuma ter statutarnimi in drugimi začasnimi sklepi zdravstvene skupnosti.

Statut zdravstvene skupnosti začne veljati, ko ga potrdi skupščina občine Sežana.

XXVII.

Zdravstvena skupnost vstopa v pravice in obveznosti Skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Koper na podlagi samoupravnega sporazuma o delitvi in prevzemu njenih pravic in obveznosti.

XXVIII.

Ta sporazum je sklenjen, ko ga sprejmejo člani zdravstvene skupnosti v več kot polovici njihovih temeljnih samoupravnih organizacij in skupnosti in podpišejo pooblaščen organi.

Sporazum začne veljati, ko ga potrdi skupščina občine Sežana.

Samoupravni sporazum se objavi v Uradnih objavah.

Skupščina Občinske zdravstvene skupnosti Sežana na skupni seji zbora uporabnikov in zbora izvajalcev dne 23. 12. 1974

ugotavlja:

SAMOUPRAVNI SPORAZUM O USTANOVITVI OBČINSKE ZDRAVSTVENE SKUPNOSTI SEŽANA je do 23. 12. 1974 sprejelo in podpisalo po pooblaščenih delegatih 59 od skupno 60 temeljnih in drugih delovnih organizacij združenega dela in 32 od skupno 34 krajevskih skupnosti z območja občine Sežana, s čimer so izpolnjeni pogoji za ustanovitev in delovanje skupnosti.

Statut zdravstvene skupnosti mora biti sprejet v šestih mesecih, do takrat pa se začasno uporabljajo statutarne določbe in drugi splošni akti Skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Koper v skladu z določbami samoupravnega sporazuma o ustanovitvi zdravstvene skupnosti, statutarnimi in drugimi začasnimi sklepi skupnosti ter ustavo in zakoni, zlasti zakonom o zdravstvenem varstvu.

Št.: 02-13-75-2

Sežana, 23. decembra 1974

Skupščina občinske zdravstvene skupnosti
Sežana

Predsednik skupščine
ing. ROBERT SILA, l.r.

Ta samoupravni sporazum je potrdila skupščina občine Sežana dne 25. februarja 1976.

Št.: 025-15-75-4

Sežana, 25. februarja 1976

Na podlagi 12. člena zakona o zdravstvenem varstvu (Uradni list SRS, št. 38-446-74 in 1-75) in XXVI. točke samoupravnega sporazuma o ustanovitvi Občinske zdravstvene skupnosti SEŽANA je skupščina skupnosti na seji obeh zborov dne 16. decembra 1975 sprejela

STATUT OBČINSKE ZDRAVSTVENE SKUPNOSTI SEŽANA

Prvi del

TEMELJNA NAČELA

1. člen

Občinska zdravstvena skupnost Sežana (v nadaljnjem besedilu: zdravstvena skupnost) je ustanovljena s samoupravnim sporazumom z

dne 23. decembra 1974 kot samoupravna interesna skupnost uporabnikov in izvajalcev zdravstvenega varstva zaradi uresničevanja skupnih interesov in potreb ter svobodne menjave dela na območju občine Sežana.

Zdravstvena skupnost je s samoupravnim sporazumom o ustanovitvi regionalne zdravstvene skupnosti z dne 12. februarja 1975 združena v Regionalno zdravstveno skupnost Koper.

2. člen

Zdravstvena skupnost je pravna oseba.

Sedež zdravstvene skupnosti je v Sežani.

Zdravstvena skupnost ima pečat okrogle oblike z označbo imena in sedeža skupnosti.

Zdravstveno skupnost predstavlja predsednik skupščine.

3. člen

V zdravstveni skupnosti si delovni ljudje in občani kot uporabniki zdravstvenega varstva (v nadaljnjem besedilu: uporabniki) zagotavljajo zdravstveno varstvo in druge oblike socialne varnosti ob pogojih, ki jih določa zakon, samoupravni sporazumi in ta statut, pri čemer se uporabniki dogovorijo z izvajalci zdravstvenega varstva (v nadaljnjem besedilu: izvajalci) o programu zdravstvenega varstva in drugih oblik socialne varnosti.

4. člen

Delovni ljudje in občani, združeni v zdravstveni skupnosti, na podlagi enakopravnega odločanja in svobodne menjave dela, v okviru sredstev, združenih v regionalni zdravstveni skupnosti:

- določajo pravice in obveznosti iz zdravstvenega varstva,
- skrbijo za neposredno uveljavljanje in uresničevanje pravic iz zdravstvenega varstva,
- uresničujejo svobodno menjavo dela,
- določajo politiko razvoja zdravstvenega varstva,
- skrbijo za vzgojo in izobraževanje zdravstvenih delavcev,
- sprejemajo program zdravstvenega varstva,
- obravnavajo programe in dejavnosti zdravstvenih organizacij ter sprejemajo oziroma predlagajo potrebne ukrepe,
- sprejemajo in obravnavajo problematiko osnovnega zdravstvenega varstva in preskrbe z zdravili v občini,
- sklepajo samoupravne sporazume in družbene dogovore,
- soodločajo z občinsko skupščino v zadevah zdravstvenega varstva v skladu s statutom občine,
- obravnavajo problematiko in pristojnosti regionalne zdravstvene skupnosti ter ji dajejo svoja stališča in predloge,
- sodelujejo z drugimi samoupravnimi skupnostmi v občini,
- uresničujejo druge skupne interese na področju zdravstva.

5. člen

Zdravstvena skupnost ureja zadeve iz svojega delovnega področja s samoupravnimi splošnimi akti, in sicer:

- z družbenim dogovorom o skupni porabi v občini,
- s samoupravnimi sporazumi,
- s statutom zdravstvene skupnosti,
- s programi zdravstvenega varstva,
- s sklepi in pravilniki skupščine in drugih organov v zdravstveni skupnosti.

Drugi del

NAČIN OBVEŠČANJA IN JAVNOST DELA

6. člen

Delo zdravstvene skupnosti in njenih organov je javno, skupščina zdravstvene skupnosti in njeni organi so dolžni obveščati delovne ljudi

in občane, združene v zdravstveni skupnosti kot tudi občinske skupščine in družbenopolitične dejavnike na območju občine o uresničevanju programov zdravstvenega varstva in o uporabi združenih sredstev ter o zagotovitvi neposrednega zdravstvenega varstva in drugih oblik socialne varnosti.

Delovni ljudje in občani morajo biti popolno in sproti obveščeni o stvareh, ki pomenijo njihove neodtujljive pravice in o sistematskih predpisih in aktih, ki se tičejo družbenega razvoja na področju zdravstvenega varstva.

7. člen

Zdravstvena skupnost obvešča delovne ljudi in občane o stanju in o problemih zdravstvene skupnosti praviloma po delegatih, in sicer na zborih delovnih ljudi in občanov, s posebnimi poročili, z objavo v občinskem glasilu ali z drugimi sredstvi javnega obveščanja.

Samoupravni splošni akti zdravstvene skupnosti se objavljajo v občinskem glasilu. Če samoupravni splošni akt zadeva več zdravstvenih skupnosti, se ta objavi v Uradnem listu SR Slovenije.

Tretji del

ORGANI ZDRAVSTVENE SKUPNOSTI IN NJHOVO DELOVNO PODROČJE

1. SKUPŠČINA SKUPNOSTI

8. člen

Zdravstveno skupnost upravlja skupščina skupnosti.

Skupščina zdravstvene skupnosti ima dva zbora: zbor uporabnikov in zbor izvajalcev.

Število delegatskih mest v skupščini določa samoupravni sporazum o ustanovitvi zdravstvene skupnosti tako, da je zagotovljena zastopanost interesov vseh delovnih ljudi samoupravnih organizacij in skupnosti.

9. člen

Zbor uporabnikov ima 41 delegatskih mest, sestavljajo ga delegati delegacij, ki jih volijo delovni ljudje in občani — člani te zdravstvene skupnosti neposredno in prek organizacij združenega dela in drugih organizacij in skupnosti ter delovni ljudje in občani v krajevnih skupnostih.

10. člen

Zbor izvajalcev ima 15 delegatskih mest, sestavljajo pa ga delegati delegacij, ki jih volijo delavci v zdravstvenih organizacijah ter delavci v drugih, za opravljanje zdravstvene dejavnosti, z zakonom pooblaščenih organizacijah združenega dela.

11. člen

Skupščina zdravstvene skupnosti in njena zbora izvolijo izmed delegatov predsednika skupščine oziroma predsednika zborov in njuna namestnika.

Predsednik skupščine ter predsednika zborov in njuna namestnika se volijo za štiri leta.

12. člen

Skupščina zdravstvene skupnosti odloča praviloma na sejah obeh zborov. O vprašanjih, o katerih odločata zbora enakopravno, mora biti odločitev sprejeta v obeh zborih v enakem besedilu.

Če odločitev ni sprejeta v enakem besedilu v obeh zborih skupščine, se izvede usklajevalni postopek med zboroma, ki ga določi skupščina s poslovníkom. Če tudi v usklajevalnem postopku med zboroma ni doseženo soglasje, lahko občinska skupščina začasno uredi tako vprašanje, vendar njena odločitev velja največ eno leto.

13. člen

Za sklepčnost seje zborov je potrebna navzočnost več kot polovice delegatov, ki ju sestavljajo. Odločitev zborov je veljavna, če za predlog glasuje večina delegatov, ki ga sestavljajo.

14. člen

Če zdravstvena skupnost ne odloči o vprašanju, od katerega je bistveno odvisno njeno delo in bi zaradi tega nastala občutna škoda, skupščina družbenopolitične skupnosti na predlog njenega izvršnega sveta s svojo odločitvijo začasno uredi tako vprašanje.

15. člen

Zbora uporabnikov in izvajalcev enakopravno:

- sprejemata splošne akte, statut, pravilnike in sklepe, če posamezne zadeve niso v izključni pristojnosti posameznega zbora,
- sprejemata program zdravstvenega varstva v občini,
- določata višino prispevka, izraženo v stopnjah,
- sodelujeta pri oblikovanju finančnega načrta in zaključnega računa regionalne zdravstvene skupnosti,
- obravnavata in sprejemata letno poročilo o delu,
- odločata o medsebojnih razmerjih in izhodiščih menjave dela v zdravstvenem varstvu,
- odločata o razpisu referenduma,
- dajeta soglasje na statut in statusne spremembe zdravstvenih organizacij, ki opravljajo svojo dejavnost na območju občine,
- volita, odpoklicujeta in razrešujeta organe zdravstvene skupnosti,
- delegirata, odpoklicujeta in razrešujeta delegate v skupščini regionalne zdravstvene skupnosti in v skupščini Zdravstvene skupnosti Slovenije,
- odločata o načinu in vsebini sodelovanja z drugimi skupnostmi, organi in organizacijami.

16. člen

Zbor uporabnikov na podlagi in v okvirih splošnih aktov skupnosti samostojno:

- sprejema samoupravne sporazume in druge splošne akte o pravicah iz zdravstvenega zavarovanja,
- soodloča o uporabi združenih sredstev za uresničevanje oblik socialne varnosti oziroma zdravstvenega zavarovanja,
- soodloča z občinskimi zdravstvenimi skupnostmi v regiji o valorizaciji nadomestil in drugih denarnih dajatev,
- razpravlja in odloča o predlogih in pripombah enot in organov organizacij združenega dela in samoupravnih skupnosti,
- opravlja druge posle, ki so mu s statutom ali z drugim splošnim aktom dane v pristojnost.

17. člen

Zbor izvajalcev na podlagi in v okvirih splošnih aktov skupnosti samostojno:

- odloča o organizaciji neposrednega zdravstvenega varstva na območju zdravstvene skupnosti,
- obravnava razvoj teritorialne razporejenosti zdravstvenih organizacij oziroma zdravstvenih zmogljivosti,
- razpravlja in odloča o predlogih in pripombah enot in organov organizacij združenega dela in samoupravnih skupnosti s področja neposrednega zdravstvenega varstva,
- obravnava probleme vzgoje in izobraževanja zdravstvenih delavcev,
- opravlja druge naloge, ki so mu s statutom ali drugimi splošnimi akti dane v pristojnost.

18. člen

Skupščina občinske zdravstvene skupnosti enakopravno s pristojnimi zbori občinske skupščine odloča:

- o politiki razvoja in pospeševanja zdravstvenih dejavnosti ter o načrtih in programih njenega razvoja,
- o drugih vprašanjih s področja zdravstvenega varstva, ki se na podlagi ustave in zakona urejajo z odloki in z drugimi splošnimi akti skupščine družbenopolitične skupnosti.

IZVRŠILNI ODBOR

19. člen

Izvršilne funkcije skupščine opravlja izvršilni odbor.

Izvršilni odbor ima predsednika, namestnika predsednika in 9 članov, ki jih izvoli skupščina zdravstvene skupnosti v enakem številu izmed delegatov uporabnikov in izvajalcev.

Mandat članom izvršilnega odbora traja štiri leta, nihče ne more biti izvoljen v izvršilni odbor več kot dvakrat zaporedoma.

20. člen

Izvršilni odbor opravlja te naloge:

- zagotavlja pravilno in pravočasno izvrševanje sklepov skupščine,
- skrbi za pravilno in pravočasno uveljavljanje pravic iz zdravstvenega varstva in drugih pravic iz zdravstvenega zavarovanja,
- predlaga skupščini zdravstvene skupnosti program zdravstvenega varstva, finančni načrt in zaključni račun regionalne zdravstvene skupnosti ter druge splošne in posamične akte,
- obravnava samoupravne sporazume o programiranju in financiranju zdravstvenega varstva ter druge samoupravne sporazume,
- daje pobudo za sklic skupščine zdravstvene skupnosti ali posameznega zbora,
- spremlja izvrševanje finančnega načrta regionalne zdravstvene skupnosti,
- opravlja druge zadeve, ki mu jih nalagajo statut, drugi splošni akti ali ga zanje pooblasti skupščina zdravstvene skupnosti.

STALNE IN OBČASNE KOMISIJE

21. člen

Za posamezna vprašanja lahko skupščina izvoli stalne in občasne komisije. Stalne komisije so sestavljene iz vrst delegatov uporabnikov in izvajalcev. Začasne komisije lahko sestavljajo tudi drugi delovni ljudje in občani.

Skupščina po potrebi imenuje delegate v skupne komisije regionalne in republiške zdravstvene skupnosti.

2. ODBOR SAMOUPRAVNEGA NADZORA

22. člen

Samoupravni nadzor v zdravstveni skupnosti izvajajo delovni ljudje — uporabniki in izvajalci prek odbora samoupravnega nadzora.

Člane samoupravnega nadzora volijo delovni ljudje in občani v temeljnih organizacijah združenega dela in v drugih samoupravnih organizacijah po postopku, določenem z zakonom o oblikovanju in volitvah delegacij ter delegiranju delegatov v skupščine samoupravnih interesnih skupnosti, ki enakopravno odločajo s pristojnimi zbori skupščin družbenopolitičnih skupnosti (Uradni list SRS, št. 34-1974).

23. člen

Odbor samoupravnega nadzora ima 6 članov, ki jih izvolijo delegacije oziroma konference delegacij iz vrst uporabnikov in izvajalcev.

Mandat odbora samoupravnega nadzora traja 4 leta, nihče ne more biti izvoljen v odbor samoupravnega nadzora več kot dvakrat zapored.

24. člen

Odbor samoupravnega nadzora:

- opravlja nadzor nad izvajanjem v skupnosti sprejete politike,
- nadzoruje uresničevanje samoupravljanja in izvajanja sprejetih družbenih dogovorov, samoupravnih sporazumov, splošnih aktov in sklepov skupščine,
- nadzira delo organov skupnosti in strokovne službe,
- nadzira uporabo sredstev skupnosti,
- nadzira izvajanje oziroma uveljavljanje pravic iz zdravstvenega varstva in zavarovanja pri strokovni službi, pri zdravstvenih organizacijah, organizacijah združenega dela in pri zasebnih delodajalcih.

25. člen

Odbor samoupravnega nadzora organizira in opravlja nadzor po svoji odločitvi, na predlog skupščine, izvršilnega odbora ali sekretarja. Nadzor opravi odbor sam, lahko pa za posamezna dela pooblasti strokovne organizacije ali druge strokovnjake.

O ugotovitvah nadzora predloži odbor samoupravnega nadzora poročilo skupščini oziroma organu, ki je nadzor predlagal ter priporoči ukrepe za odpravo ugotovljenih nepravilnosti.

Četrti del

ENOTE ZDRAVSTVENE SKUPNOSTI

26. člen

V zdravstveni skupnosti se lahko delovni ljudje in občani, uporabniki in izvajalci zdravstvenega varstva, zaradi kar najbolj neposrednega uresničevanja samoupravnih pravic in interesov v okviru ožjih samoupravnih organizacij in skupnosti, organizirajo v enote zdravstvene skupnosti.

Enote zdravstvene skupnosti se lahko organizirajo po teritorialnem in funkcionalnem principu, po statutih občin, krajevnih skupnosti oziroma po samoupravnih sporazumih o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu.

27. člen

Enote zdravstvene skupnosti so pravne osebe s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi, ki jih imajo po zakonu, samoupravnem sporazumu o ustanovitvi zdravstvene skupnosti in po svojem statutu.

28. člen

Enote zdravstvene skupnosti zlasti:

- skrbijo za uresničevanje zdravstvenega varstva, zlasti preventivnega zdravstvenega varstva, ki obsega izvajanje ukrepov, da se odvrčajo in preprečujejo nesreče pri delu in obolenja za poklicno bolezen,
- sodelujejo pri oblikovanju programa zdravstvenega varstva občinske zdravstvene skupnosti,
- v okviru zdravstvene skupnosti uveljavljajo posebne potrebe po zdravstvenem varstvu,
- obravnavajo delo in problematiko zdravstvenih organizacij, v katerih uveljavljajo delovni ljudje in občani svoje pravice, iz zdravstvenega varstva in predlagajo ustrezne ukrepe občinskim zdravstvenim skupnostim.

S samoupravnim aktom o organizaciji enote in s statutom se podrobneje določi njene naloge, pravice in organizacije.

29. člen

Zadovoljevanje posebnih potreb po zdravstvenem varstvu v enoti ne more okrniti izvajanja programa zdravstvenega varstva v zdravstveni skupnosti.

Delovni ljudje in občani v enoti morajo za posebne potrebe po zdravstvenem varstvu zagotoviti potrebna sredstva.

Peti del

VOLITVE, ODPOKLIC IN RAZREŠITEV DELEGATOV

30. člen

Delovni ljudje in občani v temeljnih organizacijah združenega dela ter v drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih kot uporabniki in izvajalci zdravstvenega varstva uresničujejo svoje pravice do samoupravnega odločanja v zdravstveni skupnosti po načelu delegatskega sistema prek svojih delegatov in delegacij, ki jih volijo, odpoklicujejo oziroma delegirajo delegacije in konference delegacij po zakonu o oblikovanju in volitvah delegacij ter delegiranju delegatov v skupščine samoupravnih interesnih skupnosti, ki enakopravno odločajo s pristojnimi zbori skupščin družbenopolitičnih skupnosti (Uradni list SRS, št. 34-1974).

31. člen

Število delegatskih mest, ki jih ima v skupščini in organu samoupravnega nadzora posamezna delegacija oziroma konferenca delegacij uporabnikov in izvajalcev, določi skupščina s posebnim sklepom.

32. člen

Delegat sodeluje v delu zdravstvene skupnosti, njene skupščine oziroma ustreznega zbora in drugih organov ali teles, v okviru pooblastil njegove delegacije oziroma konference delegacij, če ni izrecno drugače določeno v samoupravnem sporazumu o ustanovitvi zdravstvene skupnosti.

Delegat je pri svojem delu in odločanju samostojen.

33. člen

Delegacije oziroma konference delegacij delegirajo na zasedanje skupščine oziroma sejo ustreznega zbora zdravstvene skupnosti izmed sebe delegata ali določeno število delegatov, glede na vprašanja, ki jih bo skupščina obravnavala. V medsebojnih razmerjih znotraj te zdravstvene skupnosti se šteje za delegata član delegacije oziroma delegat konference delegacij, ki je že bil delegiran, dokler delegacija ali konferenca delegacij ne pošlje drugega delegata.

Delegacija, katere član je izvoljen za stalno funkcijo v organu zdravstvene skupnosti, ima pravico pošiljati na zasedanja skupščine oziroma seje zbora drugega delegata. Delegat, ki je izvoljen za stalno funkcijo, v tem primeru nima pravice glasovati v skupščini.

34. člen

Skupščina zdravstvene skupnosti delegira delegate v skupščino regionalne skupnosti in v skupščino zdravstvene skupnosti Slovenije v skladu s samoupravnimi sporazumi o ustanovitvi teh skupnosti.

Delegat je za opravljanje svojih dolžnosti odgovoren skupščini zdravstvene skupnosti. O stališčih, mnenjih in sklepih, ki so se izoblikovali v zboru in o svojem delu mora delegat obveščati skupščino, leta pa temeljne samoupravne organizacije in skupnosti.

35. člen

Delegat ima pravico predlagati v svojem zboru izdajo splošnih aktov, sklepov in odločitev z delovnega področja zdravstvene skupnosti, kot tudi spreminjevalne in dopolnilne predloge k aktom.

Delegat lahko predlaga obravnavanje vprašanj s področja zbora oziroma vprašanj, ki se nanašajo na politiko in delo zdravstvene skupnosti ter njenih organov.

36. člen

Kadar skupščina zdravstvene skupnosti soodloča z občinsko skupščino, uživajo njeni člani imuniteto.

Delegat ne more biti klican na kazensko odgovornost in prav tako ne priprt ali kaznovan za mnenje, ki ga je izrazil, ali za glas, ki ga je dal v zboru oziroma v skupščini. Funkcija delegata je častna družbena funkcija.

Delegatom, ki zaradi opravljanja funkcije oziroma udeležbe v delu zdravstvene skupnosti izgubijo osebni dohodek, pripada nadomestilo osebnega dohodka v skladu z določili samoupravnega splošnega akta organizacije oziroma skupnosti. Povračilo potnih in drugih stroškov se prizna po samoupravnem aktu oziroma sklepu zdravstvene skupnosti.

37. člen

Delovni ljudje v organizaciji združenega dela oziroma samoupravni skupnosti ali skupščina skupnosti lahko odpokličejo delegacijo kot celoto ali posameznega člana delegacije v skladu z načeli 50—52 člena zakona o volitvah delegacij in delegiranju delegatov v skupščine družbenopolitičnih skupnosti (Uradni list SRS, št. 7-74).

Šesti del

UPRAVIČENCI IN UVELJAVLJANJE PRAVIC DO ZDRAVSTVENEGA VARSTVA

1. NEPOSREDNO ZDRAVSTVENO VARSTVO

38. člen

Neposredno zdravstveno varstvo je zagotovljeno delovnim ljudem in občanom, članom te skupnosti, če jim zdravstveno varstvo ni zagotovljeno s posebnim zakonom ali ratificiranim mednarodnim sporazumom.

Do neposrednega zdravstvenega varstva so upravičeni tudi družinski člani delovnih ljudi — zavarovancev te skupnosti ob pogojih, ki jih določa statut.

Do neposrednega zdravstvenega varstva je kot občan upravičen tisti, ki ima stalno prebivališče na območju te zdravstvene skupnosti in je prijavljen pri pristojnem organu.

39. člen

Neposredno zdravstveno varstvo je zagotovljeno s sistemom ukrepov in dejavnosti za varovanje, krepitev in povrnitev zdravja, za izboljševanje zdravstvenih razmer, za preprečevanje in zmanjševanje obolenj ter invalidnosti, za zgodnje odkrivanje ter pravočasno in učinkovito zdravljenje bolezni, za rehabilitacijo obolelih in poškodovanih v obsegu, ki ga v zdravstveni skupnosti določijo delovni ljudje in občani s samoupravnim sporazumom in programi.

40. člen

Pravico do neposrednega zdravstvenega varstva uveljavljajo in ureničujejo delovni ljudje in občani (v nadaljnjem besedilu: upravičenci), praviloma v zdravstveni organizaciji, v občini oziroma na območju regionalne zdravstvene skupnosti.

41. člen

Neposredno zdravstveno varstvo uveljavljajo upravičenci predvsem v zdravstvenem domu oziroma njegovih ustreznih službah, to je: splošne medicine, zdravstvenega varstva žensk, otrok, mladine, zdrav-

stvenega varstva borcev NOV, medicine dela, prometa, športa, pnevmofiziološki službi, zobozdravstveni službi, psihiatrični službi, patронаžni službi in drugih službah.

Učenci srednjih šol ter študenti višjih in visokih šol ter akademij uveljavljajo neposredno zdravstveno varstvo po samoupravnih splošnih aktih tiste zdravstvene skupnosti, na območju katere se šolajo.

42. člen

Za izvajanje zdravstvenega varstva učencev srednjih šol ter študentov višjih in visokih šol ter akademij se zdravstvena skupnost lahko dogovori z drugimi zdravstvenimi skupnostmi v SR Sloveniji o organizaciji skladov za zdravstveno varstvo učencev srednjih šol ter študentov višjih in visokih šol ter akademij.

Izvajanje zdravstvenega varstva in organizacija skladov se uredi s samoupravnim sporazumom med zdravstvenimi skupnostmi, izobraževalnimi skupnostmi in z ustreznimi organizacijami Zveze socialistične mladine Slovenije.

S samoupravnim sporazumom se določijo tudi pogoji in način uveljavljanja pravic iz zdravstvenega varstva, način financiranja in organi upravljanja skladov. S sporazumom je potrebno zagotoviti ustrezen vpogled in vpliv delovnih ljudi, združenih v zdravstvenih skupnostih, na delovanje in poslovanje skladov.

43. člen

Upravičenec prosto izbira zdravstvene delavce v zdravstvenih domovih, kadar uveljavlja pravice iz neposrednega zdravstvenega varstva.

Zdravnik, ki si ga je upravičenec izbral, da ga stalno zdravi, je njegov izbrani zdravnik.

Upravičenec med zdravljenjem akutnih bolezni ne more menjati zdravnika, razen v medicinsko utemeljenih primerih in z vednostjo zdravnika, ki ga zdravi.

44. člen

V nujnem primeru sme upravičenec zahtevati zdravniško pomoč v vsaki zdravstveni organizaciji oziroma pri vsakem zdravstvenem delavcu.

45. člen

Zdravniško pomoč na domu lahko zahteva upravičenec:

- a) v primeru nujnosti,
- b) kadar ni sposoben priti v zdravstveni dom.

Zdravniške obiske na domu opravlja zdravnik, ki ga določi ustrezná enota najbližjega zdravstvenega doma.

Upravičenec, ki naroči zdravnika na dom, plača sam vse stroške zdravniškega obiska, če se izkaže, da obisk na domu ni bil potreben.

46. člen

Upravičenec uveljavlja zdravstveno varstvo pri zdravnikih — specialistih praviloma na podlagi napotnice, ki jo izda izbrani zdravnik.

Če se izkaže potreba po dodatnem specialističnem pregledu, napoti zdravnik specialist upravičenca k drugemu zdravniku — specialistu. Za ponovne preglede za isto bolezen pri istem zdravniku — specialistu, opravljenem po odredbi izbranega zdravnika ali izbranega zdravnika specialista, nova napotnica ni potrebna.

47. člen

Upravičenec sme brez napotnice izbrati zdravnika — specialista in sicer okulista, da določi ostrino vida in predpiše očala, otologa zaradi okvare sluha, pediatra, ginekologa, onkologa, venerologa ter internista v primeru diabetičnega obolenja.

48. člen

Če je upravičencu potrebna zdravniška pomoč zdravnika — specialista zaradi poškodbe ali nenadnega težjega obolenja, lahko zahteva pomoč brez napotnice. Pri ponovnem pregledu mora zdravniku — spe-

cialistu, predložiti napotnico, če izbrani zdravnik ali zdravnik—specialist meni, da je še potrebno zdravljenje pri zdravniku—specialistu.

49. člen

Upravičenca napoti v bolnišnico izbrani zdravnik ali zdravnik specialist, pri katerem se je zdravil ali bil pregledan. Pri sprejemanju v bolnišnico mora predložiti predpisano napotnico.

Upravičenec sme brez napotnice nastopiti bolnišnično zdravljenje, kadar uveljavlja nujno zdravstveno pomoč. V takem primeru izpolni napotnico zdravnik bolnišnice. Bolnišnica mora o sprejemu takoj obvestiti organizacijo, v kateri dela.

Po končanem zdravljenju izda bolnišnica upravičencu odpustnico s podatki o zdravljenju v bolnišnici in z napotki zdravniku zdravstvenega doma za nadaljnje zdravljenje.

50. člen

Konziliarni zdravniški pregled upravičenca lahko zahteva zdravnik, ki bolnika zdravi, bolnik sam, njegovi svojci, zdravstvena organizacija ali skupnost, delovna, sindikalna ali druga prizadeta organizacija.

Stroške pregleda plača skupnost, če je pregled zahtevala skupnost ali zdravnik, v drugih primerih pa tisti, ki ga je zahteval.

51. člen

Upravičenca je mogoče napotiti v naravno zdravilišče, kadar so podane indikacije za zdravljenje v naravnih zdraviliščih, ki jih določi zdravstvena skupnost.

Zdravljenje v naravnem zdravilišču in okrevanje se zagotavlja kot nadaljevanje ali kot nadomestilo bolnišničnega zdravljenja.

52. člen

Bolnišnice smejo premestiti upravičenca v naravna zdravilišča zaradi neposrednega nadaljevanja bolnišničnega zdravljenja v primerih, ko iz medicinskih razlogov zdravljenje v bolnišnici ni več potrebno. O tem odloča 3-članski konzilij bolnišničnih zdravnikov.

Zdravljenje v naravnem zdravilišču kot nadomestilo bolnišničnega zdravljenja odredi zdravniška komisija.

53. člen

Zdravniška komisija sme na predlog izbranega zdravnika upravičencu odobriti okrevanje v naravnem zdravilišču v breme skupnosti, če sam ali njegova organizacija nosi stroške oskrbe in nastanitve.

Izbrani zdravnik mora v predlogu navesti, ali je takšno okrevanje koristno.

54. člen

Upravičencem so zagotovljena v zdravstveni skupnosti samo tista zdravila, ki so registrirana v državi, dobijo jih v lekarni na podlagi zdravniškega recepta.

Natančnejše pogoje o predpisovanju, izdajanju in plačevanju zdravil, ki se predpisujejo v breme skupnosti, določi poseben pravilnik.

55. člen

Upravičenec ima pravico do nabave in do povračila stroškov za neregistrirana zdravila, kupljena v tujini le v izjemnih in življenjsko važnih primerih, če so bila registrirana zdravila brezuspešna, vendar zgolj na podlagi utemeljenega strokovnega mnenja zdravstvene organizacije, ki po zakonu lahko preizkuša neregistrirana zdravila.

56. člen

V breme skupnosti se lahko predpisujejo tudi sredstva za preprečevanje nosečnosti, ki se uživajo, vendar le na podlagi mnenja ginekologa ali zdravnika v dispanzerju za varstvo žena.

57. člen

Upravičenec ima pravico do tistih vrst zobotehničnih in zoboprotetičnih sredstev, ter protetičnih in ortotičnih sredstev in sanitarnih priprav in v takem obsegu, kot določajo:

— Pravilnik o vrstah, indikacijah, standardih za materiale in rokih trajanja za zobnoprotenično pomoč in o protetičnih sredstvih;

— Pravilnik o vrstah, indikacijah, standardih za materiale in o rokih trajanja za protetična in ortotična sredstva in sanitarne priprave;

— Pravilnik o vrstah, indikacijah, standardih za materiale in o rokih trajanja očesnih pripomočkov;

— Pravilnik o vrstah, indikacijah, standardih za materiale in rokih trajanja slušnih pripomočkov ter pripomočkov za omogočanje glasnega govora.

58. člen

Upravičenec, ki zahteva izdelavo zobnoproteničnih, protetičnih ali ortotičnih sredstev ali sanitarnih priprav iz boljšega materiala ali po višjem standardu, kot je določeno v ustreznem pravilniku, plača poleg obveznega prispevka še razliko v ceni.

59. člen

Kadar upravičenec uveljavlja pravice iz zdravstvenega varstva na način, ki ni v skladu z določbami iz prejšnjih členov, krije zdravstvena skupnost stroške do višine, kot bi jih plačala po svojih samoupravnih aktih.

Kadar je upravičenec napoten na zdravljenje izven območja regionalne zdravstvene skupnosti, zdravstvena skupnost krije dejanske stroške zdravljenja.

60. člen

Upravičenci, ki imajo po zakonu lastnost zavarovane osebe in prebivajo zunaj območja regionalne zdravstvene skupnosti, uveljavljajo neposredno zdravstveno varstvo v najbližji ustrezni zdravstveni organizaciji.

61. člen

Upravičenci, ki so v tujini na delu ali zasebnem potovanju, imajo zagotovljeno zdravstveno varstvo v primerih in v obsegu, kot ga določa samoupravni sporazum.

Natančnejše pogoje in način uveljavljanja zdravstvenega varstva v tujini določi zdravstvena skupnost s pravilnikom.

Upravičenci lahko uživajo pravice do zdravstvenega varstva, če je bilo pred odhodom v tujino z zdravniškim pregledom ugotovljeno, da nimajo bolezni, ki bi zahtevale zdravniški poseg ali stalno nadzorstvo. Če pregled ni bil opravljen, se povrnejo stroški zdravstvenega varstva, če ugotovi zdravniška komisija, da je bolezensko stanje, ki je zahtevalo zdravniško pomoč, nastalo po odhodu v tujino.

Upravičencu se povrnejo stroški zdravstvenega varstva v tujini najmanj v višini, kolikor bi znašali stroški istovrstnega zdravljenja v državi po predpisih zdravstvene skupnosti.

62. člen

Preglede pred vstopom na delo na območju skupnosti opravlja služba za medicino dela zdravstvenega doma, glede na kraj delavčeve nameravane zaposlitve.

Pregledi pred vstopom na delo, opravljeni v zdravstvenih organizacijah izven območja skupnosti in na njihovi podlagi izdana zdravniška spričevala, na veljavo za vstop na delo na območju skupnosti.

Organizacije ter zasebni delodajalci, ki sprejmejo na delo delavca brez poprejšnjega pregleda oz. brez zdravniškega spričevala iz prvega odstavka tega člena, plačujejo sami vse stroške zdravstvenega zavarovanja, nastale zaradi kasneje odkritih bolezni, ki bi jih bilo mogoče ugotoviti pri pregledu pred vstopom na delo.

Stroški pregledov iz tega člena gredo v breme delovne organizacije oziroma zasebnega delodajalca.

63. člen

Kadar upravičenec potuje zaradi uveljavljanja zdravstvenega varstva oziroma je napoten ali poklican v drug kraj zaradi uveljavljanja

pravic po zakonu ali statutu skupnosti, mora praviloma uporabljati redna prevozna sredstva javnega prometa.

Glede na nujnost primera ali zdravstveno stanje upravičenca sme zdravnik določiti drugačen način prevoza, in sicer z reševalnim avtomobilom, osebnim avtomobilom, drugimi sredstvi in sredstvi, ki jih ima na voljo ustrezna reševalna služba.

64. člen

Upravičenec je upravičen do prevoza z reševalnim avtomobilom, če gre za življenjsko nevarno bolezensko stanje ali za drugačen nujen primer, ko je po načelih zdravniške vede potrebna takojšnja zdravniška intervencija.

Upravičenec je upravičen do prevoza z reševalnim avtomobilom tudi v primeru nalezljive bolezni, za katero je obvezna prijava, v primeru duševne bolezni, če je bolnik nevaren za okolico, in v primeru, kadar je iz zdravstvenih razlogov potreben prevoz osebe, ki ne more hoditi ali se težavo hodi in zato ne more uporabiti rednih javnih prevoznih sredstev.

65. člen

Ob odstopu bolnišnice odobri zdravnik te zdravstvene organizacije prevoz upravičenca z reševalnim avtomobilom na njegov dom, če to terja zdravstveno stanje.

Prevoze z reševalnimi avtomobili izven območja skupnosti oziroma na razdalji več kot 50 km izven meje, lahko odobri samo predstojnik bolnišnice.

66. člen

Upravičenec lahko uporabi zasebno prevozna sredstvo, kadar ni na voljo javnih rednih prevoznih sredstev. Upravičena oseba lahko uporabi namesto reševalnega avtomobila zasebno prevozna sredstvo, kadar reševalni avtomobil ni na voljo.

Skupnost bremenijo prevozni stroški z zasebnim prevoznim sredstvom v višini, ki jo določa sindikalna lista. Zahtevi za povračilo prevoznih stroškov je dolžan upravičenec priložiti račun in ustrezno medicinsko dokumentacijo.

67. člen

Zavarovana oseba ima pravico do povračila stroškov za potovanje do najbližjega zdravnika oziroma zdravstvene organizacije, ki lahko nudi potrebno zdravniško pomoč. Do povračila potnih stroškov tudi bolj oddaljenega zdravnika oziroma zdravstvene organizacije je upravičena, če je najbližji zdravnik odsoten, zdravniška pomoč pa je nujna.

2. DENARNA NADOMESTILA IN POVRAČILA

68. člen

Delovni ljudje, ki so zavarovane osebe (zavarovanci in njihovi družinski člani) po zakonu ali tem statutu imajo v zdravstveni skupnosti tudi druge pravice za zagotovitev socialne varnosti v primeru bolezni, poškodbe, poroda in smrti: nadomestilo OD, povračilo stroškov prehrane in nastanitve v zvezi z uveljavljanjem zdravstvenega varstva ter denarne dajatve ob smrti zavarovane osebe.

Primere, pogoje in obseg teh pravic določa samoupravni sporazum enotno na območju regijske skupnosti.

69. člen

Zdravstveno stanje in primere, ki upravičujejo zavarovanca do nadomestila osebnega dohodka, ugotavljajo zdravniki, ki jih pooblasti skupnost v pogodbi z zdravstveno organizacijo (pristojni zdravnik).

Delavci, zaposleni v organizacijah, ki imajo obratne ambulante ali pa so sklenile z zdravstveno organizacijo pogodbo o zdravstvenem varstvu za svoje delavce, uveljavljajo pravico po prejšnjem odstavku pri zdravnikih v teh ambulantah oziroma v teh zdravstvenih organizacijah.

Če organizacija nima obratne ambulante in tudi ne zdravnika, ki bi

bil po prejšnjem odstavku pooblaščen za presojo zadržanosti od dela, uveljavlja zavarovanec presojo pri svojem izbranem zdravniku, če ta dela v najbližjem zdravstvenem domu, glede na kraj bivanja ali zaposlitve.

Če si je zavarovanec izbral zdravnika izven kraja bivanja ali zaposlitve, je zanj pooblaščen zdravnik po 2. ali 3. odstavku tega člena.

70. člen

Kadar zaposleni zavarovanec zahteva nujno zdravniško pomoč ali zdravniško pomoč med začasno spremembo bivališča, sme od zdravstvene organizacije zahtevati le zdravstveno varstvo in izvajanje ukrepov, ki so v zvezi z zdravljenjem, nima pa pravice zahtevati da odloči o njegovi zadržanosti od dela.

71. člen

Zdravnik, ki dela v službi zdravstvenega varstva žena v zdravstvenem domu ali zdravnik—ginekolog specialistične ambulante, ki dela na območju zavarovankinega bivališča, ima pravico odločati o zadržanosti od dela za čas porodniškega dopusta in zadržanosti od dela, kadar gre za bolezen, ki je v zvezi z nosečnostjo.

72. člen

Zdravnik—ftiziolog, ki dela v pnevmoftiziološki službi zdravstvenega doma na območju, kjer zavarovanec biva, ima pravico odločati o zadržanosti od dela, kadar gre za tuberkulozno obolenje.

73. člen

Zdravnik, ki dela v službi zdravstvenega varstva borcev NOB, ima pravico borcem NOV odločiti o zadržanosti od dela.

74. člen

Pediater ali zdravnik, ki dela v službi zdravstvenega doma za varstvo otrok in mladine na območju, kjer otrok biva, ima pravico odločiti o zadržanosti od dela zaradi obolelega otroka starega do 15 let po pisni izjavi zavarovanca, da v njegovi družini ni drugih za nego sposobnih članov.

75. člen

Zdravniki specialisti, ki delajo v specialistično-ambulantni službi, ne odločajo o začasni zadržanosti od dela, razen v primerih in ob pogojih, ki jih določa ta statut.

76. člen

Pristojni zdravnik lahko pošlje zavarovanca na pregled ZK, ki oceni njegovo nezmožnost za delo.

ZK določa primere, ko mora pristojni zdravnik po določenem času obvezno poslati zavarovanca na pregled zaradi presoje njegove delazmožnosti.

77. člen

Če traja zadržanost od dela zaradičasne nezmožnosti za delo daljši čas, je treba zavarovanca najkasneje po dveh letih nepretrgane zadržanosti od dela poslati na pregled k invalidski komisiji, da oceni njegovo delovno nezmožnost in invalidnost.

78. člen

Zavarovanec dokazuje začetek zadržanosti od dela z zdravstveno izkaznico, v katero pristojni zdravnik vpiše začetek zadržanosti.

Pravice zaradi nezmožnosti za delo grede zavarovancu praviloma od dne, ko to ugotovi pristojni zdravnik.

Za čas pred tem dnevom lahko zavarovanec uveljavi zadržanost od dela, če ni mogel priti do pristojnega zdravnika zaradi narave obolenja, oddaljenosti ali drugih tehtnih razlogov. V takšnih primerih lahko pristojni zdravnik odobri zadržanost za največ 3 dni pred dnevom, ko se je zavarovanec zglasil pri njem, če pri pregledu še lahko ugotovi znake obolenja. Izjemoma lahko odobri pristojni zdravnik zadržanost od dela

tudi za več kot 3 dni nazaj v utemeljenih primerih na podlagi dokumentacije bolnišnice, v kateri se je zavarovanec pred tem zdravil. Daljšo zadržanost lahko odobri v drugih primerih zdravniška komisija na podlagi osebnega pregleda zavarovanca in zdravstvene dokumentacije o zdravstvenem stanju zavarovanca.

79. člen

Med nezmožnostjo za delo je zavarovanec dolžan ostati in se zdraviti v kraju, kjer je bival ob pričetku zadržanosti od dela.

Spremembo bivališča med zadržanostjo od dela do 30 dni sme odobriti zavarovancu pristojni zdravnik, če so v kraju boljše in ustrežnejše možnosti za bivanje in negovanje in če te boljše možnosti lahko pripomorejo do hitrejšega ozdravljenja in do hitrejše usposobitve za delo. Potni stroški v takem primeru ne bremenijo skupnosti.

Če je potrebna sprememba bivališča nad 30 dni, napoti pristojni zdravnik zavarovanca na zdravniško komisijo zaradi odločitve o kraju bivališča, o trajanju bivanja, o povračilu potnih stroškov ter, ali in kdaj naj se zavarovanec ponovno zgleda pri pristojnemu zdravniku ali zdravniški komisiji.

Potni stroški gredo v breme skupnosti, kadar zdravniška komisija pošlje zavarovanca iz terapevtskih razlogov na zdravljenje v drug kraj.

Zavarovanec, ki mu je odobrena sprememba bivališča, nadaljuje zdravljenje v najbližjem zdravstvenem domu glede na novi kraj bivanja.

80. člen

Če zavarovanec med zdravljenjem samovoljno odide iz kraja bivališča, se šteje, da namenoma preprečuje zdravljenje oziroma usposobitev za delo.

81. člen

Izjemoma se lahko podaljša zadržanost od dela zaradi negovanja obolelega otroka in drugih ožjih družinskih članov, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) da je zdravstveno stanje negovanega družinskega člana tako, da bi bila brez ustrezne domače nege potrebna premestitev v bolnišnico,
- b) da negovani družinski član živi v skupnem gospodinjstvu z zavarovancem, ki ga neguje,
- c) da v gospodinjstvu ni drugih odraslih članov, ki so sposobni negovati obolelega družinskega člana,
- č) da z zamenjavo delovnega časa odraslih članov, ki živijo v gospodinjstvu skupnosti, ni mogoče zagotoviti ustrezne nege.

Čas zadržanosti od dela in izjemnega podaljšanja zadržanosti od dela zaradi negovanja obolelega otroka do 7 let starosti v posameznem primeru skupaj ne smeta presežati 30 dni oziroma zaradi negovanja družinskih članov pa ne smeta presežati 15 dni.

82. člen

Predlogu zdravniški komisiji za podaljšanje mora biti priložena podrobna medicinska utemeljitev.

Zavarovanec, ki uveljavlja podaljšanje pravice do nadomestila osebnega dohodka zaradi negovanja obolelega otroka oziroma družinskega člana, potrdi s posebno pismeno izjavo, da so izpolnjeni pogoji iz tega statuta. Zavarovanceva izjava mora biti predložena zdravniški komisiji prve stopnje, ki ob upoštevanju socialnih in življenjskih razmer zavarovanca in obolelega otroka oziroma družinskega člana ustrezno odloči.

83. člen

Pravica do nadomestila osebnega dohodka zaradi nege otroka do treh let starosti gre praviloma njegovi materi.

84. člen

Pravico do nadomestila osebnega dohodka uveljavlja zavarovanec:

1. pri skupnosti v primeru, ko gre nadomestilo osebnega dohodka v njeno breme;

2. pri organizaciji oziroma zasebnem delodajalcu, če gre nadomestilo v breme organizacije oziroma zasebnega delodajalca.

Nadomestilo osebnega dohodka se izplačuje na podlagi dokazov o upravičenosti brez vložitve posebne zahteve.

Pravico do drugih denarnih dajatev oziroma povračil uveljavlja zavarovanec pri skupnosti.

Skupnost se lahko dogovori z organizacijo, da uveljavljajo zavarovanci nadomestilo osebnega dohodka ter druge denarne dajatve in povračila neposredno pri organizaciji tudi takrat, kadar gredo te dajatve v breme skupnosti.

85. člen

Pravico do povračila stroškov prehrane in nastanitve lahko uveljavlja zavarovana oseba z dokazilom o trajanju odsotnosti zaradi uveljavljanja zdravstvenega varstva.

86. člen

Spremljevalec je upravičen do povračila prevoznih stroškov z istim prevoznim sredstvom kot zavarovana oseba, razen če je prevoz spremljevalca že vračunan v plačilu prevoznega sredstva za zavarovane osebe.

87. člen

Izplačilo pogrebne in posmrtnine se uveljavlja na podlagi poročila o smrti zavarovane osebe in ustreznega dokazila ali pismene izjave tistega, ki je oskrbel pogreb in ga plačal, izplačilo posmrtnine pa še na podlagi podatkov o osebnem dohodku.

*Sedmi del***ZAVAROVANE OSEBE****ZAVAROVANCI**

88. člen

V zdravstveni skupnosti združujejo sredstva za zagotovitev svobodne menjave dela v zdravstveni dejavnosti delovni ljudje — zavarovanci.

Zavarovanci zagotavljajo v zdravstveni skupnosti z zdravstvenim zavarovanjem po načelih vzajemnosti in solidarnosti sebi in svojim družinskim članom tudi druge oblike socialne varnosti v primeru bolezni, poškodbe, poroda in smrti.

V zdravstveni skupnosti združujejo sredstva tudi drugi zavezanci, ki jih določa zakon.

89. člen

Delovni ljudje pridobijo lastnost zavarovanca, ko pridobijo lastnost delavca v združenem delu oziroma ko sklenejo delovno razmerje z osebnim delodajalcem in delajo najmanj polovico polnega delovnega časa.

Drugi delovni ljudje in občani pridobijo lastnost zavarovanca z dnem in ob pogojih, ko nastopijo okoliščine navedene v tem statutu.

Zavarovancu preneha zavarovanje v skupnosti v primerih, ko preneha dejavnost, svojstvo ali okoliščina, na podlagi katere je zavarovan, zavarovanje pa mu gre, če tudi po tem času dobiva nadomestilo osebnega dohodka in zdravstvenega zavarovanja.

90. člen

Delovni ljudje — zavarovanci v tej zdravstveni skupnosti so:

1. delavci v združenem delu ali delovnem razmerju pri zasebnih delodajalcih, ki delajo najmanj polovico polnega delovnega časa;

2. izvoljeni delegati v skupščinah družbenopolitičnih skupnosti ter samoupravnih in družbenih organizacijah, če jim je opravljanje dolžnosti v tej funkciji edini ali glavni poklic in če prejema za to delo stalno povračilo;

3. člani obrtnih in ribiških zadrug, če jim je delo v zadrugi edini ali glavni poklic;

4. učenci v poklicnem izobraževanju in učenci poklicnih šol, ki imajo poleg šolskega pouka tudi praktični pouk pri delovni organizaciji, v šoli ali pri zasebnem delodajalcu;

5. osebe, ki opravljajo dejavnost s samostojnim osebnim delom z delovnimi sredstvi, ki so lastnina občanov;

6. osebe na šolanju, strokovni izpopolnitvi ali podiplomskem študiju, ki so zaradi tega zgubili lastnost delavca v združenem delu če ta čas dobivajo štipendijo in nimajo statusa rednega študenta;

7. občani, ki jih pošlje organizacija pred pridobitvijo lastnosti delavca v združenem delu kot svoje štipendiste na praktično delo v drugo organizacijo, da se s tem strokovno usposobijo ali izpopolnijo;

8. udeleženci javnih del in mladinskih delovnih akcij, ki so invalidsko zavarovani za vse primere invalidnosti;

9. osebe na pouku za obrambo in zaščito v mladinskih učnih enotah in centrih za pouk mladine;

10. začasno nezaposlene osebe po končanem študiju;

11. učenci srednjih šol ter študentje višjih in visokih šol ter akademij;

12. kmetje, preužitkarji, uživalci stalnih kmečkih preživnin ter uživalci kmečkih starostnih pokojnin;

13. začasno nezaposleni delavci, dokler so prijavljeni pri skupnosti za zaposlovanje;

14. uživalci prejemkov iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja;

15. uživalci stalnih priznavalnin, družbenih preživnin in stalne, to je za več kot 6 mesecev priznane družbene denarne pomoči.

91. člen

Za zavarovance iz 5. točke 90. člena, ki opravljajo dejavnost s samostojnim osebnim delom z delovnimi sredstvi, ki so lastnina občanov, se pod pogojem, da opravljajo to dejavnost kot glavni in edini poklic in so pokojninsko in invalidsko zavarovani, štejejo:

1. osebe, ki opravljajo obrtno, gostinsko, avtoprevoziško in brodersko dejavnost ter prodajo na drobno in so po predpisih registrirani in evidentirani;

2. osebe, ki jim je priznana lastnost umetnika (književniki, prevajalci znanstvenih in umetniških del in drugi) odvetniki, filmski umetniki in filmski delavci, športniki, duhovniki, kolporterji tiska, arhitekti, ulični in železniški prtljažni nosači, novinarji in drugi;

3. osebe, ki opravljajo dejavnost, ki jo predpisi opredeljujejo kot samostojno dejavnost in občani — člani poklicne strokovne organizacije;

4. zavarovanci so tudi osebe, ki z osebnim delom opravljajo kakršnokoli dejavnost, ki jih predpisi ne opredeljujejo za samostojno dejavnost, če za svoje osebno delo prejema plačilo oziroma ustvarjajo dohodek v višini najmanjšega osebnega dohodka, ugotovljenega po pristojnem organu.

92. člen

Če zakonec ali otroci zavarovanca—samostojnega obrtnika, ki je umrl, še naprej vodijo obratovalnico po veljavnih predpisih, (po poslovodji), se šteje, da opravljajo samostojno dejavnost po tem statutu.

93. člen

Osebe, ki opravljajo dejavnost s samostojnim osebnim delom z delovnimi sredstvi, ki so lastnina občanov in hkrati opravljajo tudi kmetijsko dejavnost, so zdravstveno zavarovani po 91. členu, če imajo pretežni del svojih dohodkov iz opravljanja samostojne dejavnosti.

94. člen

Začasno nezaposlene osebe po končanem študiju iz 10. točke 90. člena so zavarovanci, če so redno priglašene pri skupnosti za zaposlovanje in če so se pri tej skupnosti priglasile v 60 dneh:

a) od dneva, ko so končale strokovno usposobitev ali srednjo šolo;

b) od dneva, ko jim je prenehal status študenta višje ali visoke šole ter akademije;

c) od dneva, ko so odslužile vojaški rok v JLA, ali ko je prenehala njihova nezmožnost zaradi bolezni, zaradi katere so bile odpuščene iz vojaške službe, če so nastopile vojaški rok v 60 dneh od dneva, ko so končale strokovno usposobitev oziroma šolo, ali ko jim je prenehal status študenta.

95. člen

Za zavarovance iz 12. točke 90. člena se štejejo osebe, ki opravljajo kmetijsko dejavnost kot svoj edini ali glavni poklic in jim ne gre svojstvo zavarovanca po drugi osnovi. Šteje se, da opravlja kmetijsko dejavnost kot svoj edini in glavni poklic oseba:

— ki se kot lastnik, solastnik, zakupnik ali uživalec kmetijskega zemljišča ukvarja s kakršnokoli kmetijsko dejavnostjo in je zavezanec prispevka iz osebnega dohodka od kmetijske dejavnosti, in sicer ne glede na to, ali je oproščena tega prispevka, in ne glede na to ali ima še kakšne druge dohodke;

— ki se v pridobitne namene kot posameznik poklicno ukvarja z lovom, ribolovom ali kakšno drugo kmetijsko dejavnostjo in je zavezanec prispevka iz osebnega dohodka od kmetijske dejavnosti.

96. člen

Za zavarovance kmete se štejejo tudi člani gospodinjstva zavarovancev iz prejšnjega člena (bratje in sestre, zavarovancevi otroci, strici in tete, tašti in tašče ter svaki in svakinje) pod pogojem, da opravljajo kmetijsko dejavnost na zavarovancevem gospodarstvu kot edini in glavni poklic in se ne štejejo za družinske člane oziroma jim ni na kakšni drugi podlagi zagotovljeno zdravstveno varstvo. Za preužitkarje se štejejo osebe, ki jim je kmečki preužitek glavni vir za preživljanje, če niso v ožjem sorodstvu z zavarovancem, za uživalce stalnih preživnin pa osebe, ki prejema preživnine od občinskih skupščin oziroma organizacij združenega dela.

Zavarovanci—kmetje so tudi uživalci kmečkih starostnih pokojnin z dnem, ko jim je priznana pravica do pokojnine.

Zdravstvena skupnost zagotavlja neposredno zdravstveno varstvo tudi članom družinske in gospodinjске skupnosti lastnika kmetijskega zemljišča, zavarovanca iz 1. do 5. in 14. točke 90. člena, ki se na zavarovancevem zemljišču ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo kot edinim in glavnim poklicem in niso z zavarovancem v delovnem razmerju ter tudi ne spadajo med njegove družinske članе.

97. člen

Osebe iz 13. točke 90. člena so zavarovanci, če so bili predhodno zavarovani brez presledkov najmanj 3 mesece ali s presledki 6 mesecev v zadnjem letu in so redno priglašeni pri pristojni skupnosti za zaposlovanje ter so se tej skupnosti priglasili v 30 dneh od dneva:

1. ko jim je prenehala lastnost delavca v združenem delu, oziroma delovno razmerje pri zasebnem delodajalcu, ali lastnost zavarovanca na podlagi opravljanja samostojne dejavnosti, oziroma ko prenehajo dobivati nadomestilo osebnega dohodka do katerega imajo pravico po samoupravnem sporazumu o vrstah in obsegu pravic iz neposrednega zdravstvenega varstva in o drugih pravicah iz zdravstvenega zavarovanja,

2. ko odslužijo vojaški rok v JLA, ali ko jim preneha nezmožnost za delo zaradi bolezni, zaradi katere so bile odpuščene iz vojaške službe.

3. ko so odpuščene iz kazenskega poboljševalnega zavoda oziroma iz zavoda za varstvo in zdravljenje, če je bil zoper njih izrečen tak varnostni ukrep,

4. po končani rehabilitaciji.

98. člen

Osebe iz 90. člena so zavarovane v tej skupnosti, če na njenem območju opravljajo dejavnost, po kateri so zavarovane, oziroma če stalno prebivajo na območju skupnosti, če niso zavarovane na podlagi opravljanja dejavnosti, če je na njenem območju skupnost za zaposlovanje, pri kateri so prijavljene, oziroma organ ali organizacija, ki jim izplačuje stalne priznavalnine, preživnine in stalne družbene pomoči.

Če je zavarovanec poslan na začasno delo na območje druge zdravstvene skupnosti ali nastopi delo v tujini, ostane med tem časom zavarovan pri prejšnji zdravstveni skupnosti.

99. člen

Zavarovanci so tudi osebe:

1. ki so sklenile v tujini delovno razmerje, če niso zavarovani pri tujem nosilcu zdravstvenega zavarovanja,
2. ki jim je prenehala lastnost delavca v združenem delu, pa se v tujini strokovno izpopolnjujejo in dobivajo štipendijo, če niso zavarovani pri tujem nosilcu zdravstvenega zavarovanja,
3. ki uživajo pravice izključno od tujega nosilca pokojninskega ali invalidskega zavarovanja, če jim zdravstveno varstvo ni zagotovljeno z mednarodnimi sporazumi na stroške tujega nosilca zdravstvenega zavarovanja,

4. izseljenci—povratniki.

Osebe iz 3. točke tega člena so zavarovanci skupnosti, kadar se po prihodu iz tujine in pridobitvi pravice stalnega prebivališča prijavijo skupnosti.

Izseljenci—pripravniki so zavarovani, če se prijavijo pristojni skupnosti za zaposlovanje.

100. člen

Kmetje kooperanti pridobijo lastnost zavarovanca v zdravstveni skupnosti z dnem, ko pridobijo lastnost zavarovanca v pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

DRUŽINSKI ČLANI ZAVAROVANCEV

101. člen

Kot družinski člani zavarovancev so zavarovani:

- a) ožji družinski člani: zavarovančev zakonec, zakonski in nezakonski otroci, posvojenci in pastorki,
- b) širši družinski člani: vzdrževani zavarovančevi starši, očim in mačeha, posvojitelj in posvojiteljica ter otroci, ki jih je zavarovanec vzel k sebi in jih preživlja (vnuki, bratje, sestre in rejenci).

Družinski člani iz prejšnjega odstavka so zavarovani, če izpolnjujejo po tem statutu določene pogoje.

102. člen

Zavarovančev zakonec je zavarovan:

1. če sam ni delavec ali oseba, ki se preživlja s samostojno dejavnostjo in je kot tak sam obvezno zdravstveno zavarovan,
2. dokler je z njim v zakonu.

Pravice do zdravstvenega varstva in zavarovanja obdrži:

1. zakonec umrlega zavarovanca, ki po njegovi smrti ni pridobil pravice do družinske pokojnine, ker ni dopolnil določene starosti, če je bil ob zavarovančevi smrti star nad 40 let (žena) oziroma nad 55 let (mož). Če zakonec ni star 40 let (žena) oziroma 55 let (mož), se zavarovanje nadaljuje, dokler je redno priglasi pri pristojni skupnosti za zaposlovanje, če se priglasi v 6 mesecih od zavarovančeve smrti,

2. razvezani zakonec, ki mu je s sodno odločbo priznana preživnina, če je bil ob razvezi zakona star nad 45 let (žena) oziroma nad 60 let (mož). Za zakonca, ki ob razvezi zakona še ni bil star 45 let (žena) oziroma 60 let (mož), se zavarovanje nadaljuje, če je invalid I. kategorije v smislu predpisov o invalidskem zavarovanju, ali če se priglasi v 6 mesecih pri pristojni skupnosti za zaposlovanje.

103. člen

Zavarovančevi otroci, zakonski in nezakonski, posvojenci in pastorki ter otroci, ki jih je vzel k sebi in jih preživlja, so zavarovani do dopolnjenega 15 leta starosti, če se šolajo, pa do konca predpisanega rednega šolanja, vendar najdalj do dopolnjenega 26. leta starosti.

Če je otrok iz prvega odstavka tega člena, zaradi bolezni prenehal obiskovati šolo, je zavarovan tudi med boleznijo, če pa nato spet redno obiskuje šolo, se mu podaljša zavarovanje tudi čez določeno starostno mejo, vendar največ za toliko, kolikor je zaradi bolezni zamudil v šolanju.

Če postane otrok iz prvega odstavka tega člena nezmožen za samostojno življenje in delo v smislu predpisov o invalidskem zavarovanju predno dopolni 15 let starosti oziroma še, ko je na rednem šolanju, je zavarovan tudi ves čas, dokler traja nezmožnost.

Zavarovani so tudi otroci iz prvega odstavka člena, ki postanejo nezmožni za samostojno življenje in delo v smislu predpisov o invalidskem zavarovanju po preteku časa iz prvega, drugega, oziroma tretjega odstavka tega člena, dokler traja nezmožnost, če jih zavarovanec preživlja.

104. člen

Zavarovančevi otroci in otroci, ki jih je vzel k sebi in jih preživlja od 15 do 18 leta starosti so zavarovani, če:

- se ne morejo redno šolati ali
- ne morejo dobiti ustreznega mesta za uk.

Zavarovančevi otroci iz prejšnjega odstavka so zavarovani kot družinski člani le, če se prijavijo v roku 60 dni od dneva, ko so končali šolanje, pristojni skupnosti za zaposlovanje, se tej redno javljajo in neupravičeno ne odklonijo ponudene zaposlitve oziroma ustreznega mesta za uk.

105. člen

Zavarovančevi starši so zdravstveno zavarovani:

1. če so dopolnili 55 let starosti (mati) oziroma 60 let (oče),
2. če so mlajši, pa so pridobitno nezmožni in je ta nezmožnost enaka invalidnosti I. kategorije v smislu predpisov o invalidskem zavarovanju,
3. če jih zavarovanec preživlja in če sami nimajo za preživljanje zadostnih dohodkov.

106. člen

Šteje se, da starši nimajo za preživljanje zadostnih dohodkov:

1. če nimajo nobenih lastnih dohodkov,
2. če imajo lastne dohodke iz enega ali več virov, pa skupno ne presegajo mesečno $\frac{2}{3}$ zneska predpisanega najmanjšega osebnega dohodka, ki ga določajo republiški predpisi, pri čemer se dohodki iz kmetijstva računajo v 6-kratnem znesku katastrskega dohodka, dohodki oproščeni davka, pa se vštevajo na podlagi idealne davčne osnove. Dohodki po tej točki so čisti mesečni dohodki po odbitku prispevkov in davkov.

Pri ugotavljanju zneska dohodka na posameznega družinskega člana se dohodek deli s številom tistih družinskih članov, ki so se na podlagi zakona ali pogodbe dolžni medsebojno vzdrževati.

Šteje se, da zavarovanec preživlja starše, če živijo z njimi v gospodinjstvi skupnosti ali redno mesečno prispeva k njihovem vzdrževanju najmanj $\frac{1}{3}$ predpisanega najmanjšega osebnega dohodka.

Starši so zavarovani pod pogoji iz prejšnjega člena tudi po zavarovančevi smrti, če ne morejo uveljavljati pravice do družinske pokojnine, zato ker je s pokojnino ožjih družinskih članov zavarovancev izčrpana osnova za družinsko pokojnino.

107. člen

Vnuki, bratje, sestre in rejenci so zavarovani pod pogoji, ki so določeni za zavarovančeve otroke in pod pogojem, da jih zavarovanec preživlja in da sami nimajo za preživljanje zadostnih dohodkov, navedenih v prejšnjem členu.

108. člen

Družinski člani tujcev — zavarovancev so zavarovani, dokler živijo na območju Jugoslavije, če ni z mednarodnimi pogodbami drugače določeno.

UGOTAVLJANJE IN UVELJAVLJANJE LASTNOSTI ZAVAROVANE OSEBE

109. člen

Pravice iz zdravstvenega zavarovanja uveljavljajo v breme skupnosti osebe, ki jim je priznana lastnost zavarovane osebe.

Lastnost zavarovanca se dokazuje z zdravstveno izkaznico oziroma z drugo predpisano listino.

Obrazec zdravstvene izkaznice ali listine, s katero se dokazuje lastnost zavarovane osebe, način njenega izdajanja in uporabo ter druge obrazce v zvezi z uveljavljanjem pravic iz zdravstvenega zavarovanja, predpiše zdravstvena skupnost s posebnim splošnim aktom.

110. člen

Lastnost zavarovane osebe ugotovi skupnost: na podlagi predpisane prijave zavarovanja, z izdajo zdravstvene izkaznice oziroma z drugo predpisano listino.

Če skupnost osebi, za katero je vložena prijava zavarovanja, odreče lastnost zavarovane osebe, ji o tem mora izdati pismeno obvestilo najkasneje v 30 dneh po vložitvi prijave.

Če skupnost v roku iz prejšnjega odstavka ne izda obvestila, da odreja lastnost zavarovane osebe, se šteje, da je osebi priznana lastnost zavarovanca.

Oseba, za katero organizacija oziroma delodajalec ne vloži prijave za zavarovanje, lahko sama zahteva, da ji skupnost prizna lastnost zavarovane osebe.

Zoper obvestilo, s katerim se odreče lastnost zavarovane osebe ima prizadeti pravico pritožbe na drugostopni organ skupnosti v 15 dneh po prejemu obvestila.

Zoper dokončno odločbo, s katero skupnost odreče priznanje lastnosti zavarovane osebe, lahko prizadeti zaradi varstva pravice do zdravstvenega zavarovanja vloži tožbo pri pristojnem sodišču združenega dela.

111. člen

Prijava za zavarovanje vloži za delavca organizacija združenega dela, delovna skupnost in druga organizacija skupnosti oziroma delodajalec, za druge zavarovance organ, ki je zavezan za plačevanje prispevka za njegovo zavarovanje in zavarovanec sam, če mora sam plačevati prispevek.

Prijava se mora vložiti pri strokovni službi v 8 dneh po pridobitvi lastnosti zavarovanca. V istem roku mora zavezanec odjaviti iz zavarovanja osebo, ki ji je lastnost zavarovanca prenehala, oziroma prijaviti spremembo, ki so nastale v okoliščinah, ki vplivajo na pravice zavarovanca.

Organizacija oziroma zavarovanec mora prijaviti tudi zavarovanega družinskega člana, ter vsako spremembo, ki vpliva na pravice in odjaviti družinskega člana, če ta nima več pravice do zavarovanja, in sicer v rokih, ki veljajo za prijavo zavarovanca.

Zavarovanec lahko vloži prijavo o svojem zavarovanju in svojih družinskih članov tudi sam.

112. člen

Za delavca, ki prvič pridobi lastnost delavca v združenem delu ali stopi v delovno razmerje ali združi svoje delo po več kot šestmesečni prekinitvi, se mora prijavi za zavarovanje priložiti izvid opravljenega zdravniškega pregleda s strokovnim mnenjem zdravnika, da je zdravstveno sposoben za predvideno delo.

113. člen

Za druge zavarovance se morajo prijavi zavarovanja priložiti dokazila o svojstvu, na podlagi katerega so zavarovane, ter druga dokazila oziroma listine.

114. člen

Pravice iz zdravstvenega zavarovanja grede zavarovani osebi od dneva, ko je pridobila lastnost zavarovane osebe.

Zdravstveno varstvo je zagotovljeno zavarovancu od dneva, ko nastopi delo, oziroma ko na drug način dobi lastnost zavarovanca, pa do preteka tridesetega dneva od dneva, ko neha biti zavarovanec.

Kot dan pridobitve lastnosti zavarovanca se šteje tudi dan, ko zavarovanec odide na pot, da nastopi delo oziroma dolžnost po sklepu o sprejemu na delo.

Zdravstveno varstvo po tem statutu je zagotovljeno zavarovani osebi tudi tisti čas, ko je v zavodu za varstvo in zdravljenje, kamor je bila oddana zaradi izvršitve varstvenega ukrepa, in sicer vse dotlej, dokler ima lastnost zavarovane osebe po tem statutu.

Če prestaja zavarovanec kazen zapora ali strogega zapora, mu je zagotovljeno zdravstveno varstvo po drugih predpisih, ne pa po tem statutu.

115. člen

Družinskim in gospodinjskim članom zavarovanca se zagotavlja zdravstveno varstvo ves čas, v katerem se zagotavlja zavarovancu. Družinski člani imajo pravico do zdravstvenega varstva tudi za tisti čas, ko je zavarovanec, po katerem imajo pravico do zdravstvenega varstva, na služenju vojaškega roka.

Družinskim članom zavarovanca, ki prestaja zaporno kazen, se zagotavlja zdravstveno varstvo, če zavarovancu med prestajanjem kazni ni prenehala lastnost delavca v združenem delu ali delovno razmerje pri zasebnem delodajalcu.

Osmi del

FINANCIRANJE

116. člen

V skladu s samoupravnim sporazumom o ustanovitvi zdravstvene skupnosti, si zdravstvena skupnost zagotavlja rizično sposobnost in svobodno menjavo dela, kakor tudi skladen razvoj teritorialne razporejenosti organizacij združenega dela zdravstvene dejavnosti, njihove zmogljivosti, sodoben razvoj zdravstvene vede in veljavnosti ter strokovno izobraževanje zdravstvenih delavcev, z združenjem sredstev v regionalno zdravstveno skupnost in za uresničevanje skupnih interesov na območju republike v Zdravstveno skupnost Slovenije.

117. člen

Zdravstvena skupnost združuje sredstva tudi za učence srednjih šol ter študente višjih in visokih šol ter akademij.

Prispevek za zdravstveno varstvo zavarovancev iz prejšnjega odstavka tega člena prispevajo plačniki, ki jih določi samoupravni sporazum med zdravstvenimi skupnostmi, izobraževalnimi skupnostmi ter ustreznimi organizacijami Zveze socialistične mladine Slovenije.

118. člen

Za financiranje dogovorjenega programa zdravstvenega varstva združujejo svoja sredstva v zdravstveni skupnosti:

— zavarovanci, ki prispevajo za zagotavljanje zdravstvenega varstva in drugih pravic iz zdravstvenega zavarovanja določeni del osebnih dohodkov.

— temeljne organizacije združenega dela, delovne skupnosti in zasebni delodajalci, ki prispevajo tisti del svojega dohodka, ki je določen za zavarovanje za nesreče pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo,

— skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja s prispevki za zdravstveno varstvo upokoјencev in invalidov,

— skupnosti za zaposlovanje s prispevki za zdravstveno varstvo začasno nezaposlenih in izseljencev—povratnikov, ki se prijavijo za zaposlitev,

— organi in organizacije, ki izplačujejo stalne priznavalnine, družbene preživnine in stalne družbene denarne pomoči s prispevki za zdravstveno varstvo uživalcev teh pravic,

— zavarovanci iz 57. člena zakona o zdravstvenem varstvu sami s svojimi prispevki, če z ratificiranimi mednarodnimi sporazumi ni določeno drugače,

— uporabniki zdravstvenega varstva s prispevki k stroškom zdravstvenega varstva.

119. člen

Prispevke iz 149. člena zakona o zdravstvenem varstvu plačujejo, obračunavajo in odvajajo:

— za zavarovance iz prvega odstavka 56. člena zakona o zdravstvenem varstvu, organizacije združenega dela oziroma zasebni delodajalci, pri katerih so zaposleni; organi, v katere so izvoljeni; zadruga pri katerih delajo; organizacije združenega dela oziroma zasebni delodajalci, pri katerih so v uku ali na praksi; občani, ki opravljajo dejavnosti s samostojnim osebnim delom z delovnimi sredstvi, ki so lastnina občanov, plačujejo prispevke sami iz svojih sredstev.

— za zavarovance iz drugega odstavka 56. člena zakona o zdravstvenem varstvu organizacije združenega dela oziroma zasebni delodajalci, pri katerih delajo kot delavci, organ ali organizacija, ki daje štipendijo, organizator javnih del, mladinskih delovnih akcij in pouka za obramb in zaščito, za začasno nezaposlene osebe pa skupnost za zaposlovanje;

— za zavarovance iz tretjega odstavka 56. člena zakona o zdravstvenem varstvu plačniki, ki jih določi samoupravni sporazum med ustreznimi samoupravnimi interesnimi skupnostmi;

— za zavarovance iz četrtega odstavka 56. člena zakona o zdravstvenem varstvu: kmetje zase in za svoje družinske člane ter za osebe, ki jim morajo dajati preužitok, za uživalce stalnih kmečkih preživnin organ ali organizacija, ki jim izplačuje preživnino;

— za zavarovance iz petega odstavka 56. člena zakona o zdravstvenem varstvu: za začasno nezaposlene skupnost za zaposlovanje; za uživalce prejemkov iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja; za uživalce izjemnih pokojnin, stalnih priznavalnin, družbenih preživnin in stalne družbene pomoči pa organ ali organizacije, ki jim jih izplačuje;

— za zavarovance iz 70. člena zakona o zdravstvenem varstvu: organizacije, zasebni delodajalci oziroma skupnosti, ki so zavezani za njihovo zavarovanje.

Obveznosti zavarovancev iz prejšnjega člena uveljavlja regionalna zdravstvena skupnost.

120. člen

Prispevki morajo biti izraženi v stopnji oziroma pavšalu in jih določi skupščina zdravstvene skupnosti po predhodni obravnavi med delovnimi ljudmi in občani na območju zdravstvene skupnosti.

Stopnje prispevka so enotne in proporcionalne, pri tem se upošteva, ali so osebe zavarovane za vse ali samo za posamezne zavarovane primere.

121. člen

Prispevne stopnje oziroma pavšali iz prejšnjega člena se določijo oziroma dogovorijo v skladu z družbenim planom, resolucijo o družbeno-ekonomski politiki in družbenim dogovorom o skupni porabi, ter morajo biti zaradi enotnosti pravic in obveznosti iz zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja na območju regije enake.

Skupščina skupnosti določa ustrezno dogovorom iz prvega odstavka osnove za določanje prispevkov in pavšalne zneske prispevkov za zavarovance zunaj združenega dela in delovnih razmerij.

122. člen

Za financiranje posameznih nalog zdravstvene skupnosti se določijo s pogodbo ali samoupravnim sporazumom prispevki in pavšali iz dela osebnih dohodkov, namenjenih za zadovoljevanje osebnih potreb, tudi nad okviri iz prejšnjega člena.

123. člen

Zdravstvena skupnost združuje svoja sredstva v regionalni zdravstveni skupnosti zaradi zagotovitve enotnosti pravic in obveznosti iz zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja in po njej v zdravstveni skupnosti Slovenije.

Deveti del

SODELOVANJE Z DRUŽBENOPOLITIČNIMI SKUPNOSTMI, SKUPNOSTMI ZDRAVSTVENEGA VARSTVA, ZDRAVSTVENIMI ZAVODI IN DRUGIMI ORGANIZACIJAMI NA OBMOČJU OBČINE

124. člen

Skupščina občinske zdravstvene skupnosti enakopravno s pristojnimi zbori občinske skupščine odloča v okviru sredstev za katere se je dogovorila v regiji:

— o splošni politiki na področju zdravstvenega varstva;

— o politiki, načrtih in programih razvoja in pospeševanja zdravstvene dejavnosti;

— o drugih vprašanih s področja zdravstvenega varstva, ki se na podlagi ustave in zakona urejajo z odloki in drugimi splošnimi akti občinske skupščine.

125. člen

Skupščina zdravstvene skupnosti sprejema v soglasju z občinsko skupščino odločitve, ki so bistvenega pomena za uresničevanje pravic in obveznosti delovnih ljudi, združenih v skupnosti in so določene z zakonom ali odlokom občinske skupščine. Pred odločitvijo o soglasju razpravljajo in usklajujejo stališča delegati skupščine zdravstvene skupnosti z delegati pristojnih zborov občinske skupščine.

126. člen

Zdravstvena skupnost usklajuje razvojno politiko in programe zdravstvenega varstva s cilji ekonomskega in družbenega razvoja.

127. člen

Zaradi usklajevanja družbenih dejavnosti na območju občine, zaradi zagotovitve ustrezne vloge zdravstvene dejavnosti pri razvijanju produktivnosti dela in družbene reprodukcije, zaradi ustreznega sodelovanja v zdravstveni preventivi in varstvu ter izboljševanju življenjskega in delovnega okolja ter organiziranja priprav za splošni ljudski odpor se povezuje in sodeluje zdravstvena skupnost tudi z drugimi skupnostmi, društvi, zdravstvenimi organizacijami in z združenim delom.

128. člen

V sodelovanju z drugimi družbenopolitičnimi skupnostmi in drugimi skupnostmi, društvi in organizacijami, daje zdravstvena skupnost pobude in sprejema obveznosti po dogovoru z regionalno zdravstveno skupnostjo.

*Deseti del***OPRAVLJANJE STROKOVNIH, ADMINISTRATIVNIH IN TEHNIČNIH OPRAVIL**

129. člen

Strokovne, finančne in administrativne zadeve opravlja za zdravstveno skupnost strokovna služba Regionalne zdravstvene skupnosti Koper.

Na strokovno službo se ne morejo prenašati pravice, pooblastila in odgovornosti zdravstvene skupnosti.

*Enajsti del***PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE**

130. člen

Učenci srednjih šol iz 117. člena tega statuta ostanejo do sklenitve smaoupravnega sporazuma zavarovani kot družinski člani.

131. člen

Dokler ne bodo izdani novi ustrezni predpisi, se še uporabljajo:

1. Pravilnik o predpisovanju, izdajanju in plačevanju zdravil, ki se predpisujejo zavarovanim osebam.

2. Pravilnik o vrstah, indikacijah, standardih za materiale in o rokih trajanja za protetična in ortotična sredstva in sanitarne priprave,

3. Pravilnik o vrstah, indikacijah, standardih za materiale in rokih trajanja očesnih pripomočkov,

4. Pravilnik o vrstah, indikacijah, standardih za materiale in rokih trajanja za zobnoprotenično pomoč in o protetičnih sredstvih,

5. Pravilnik o vrstah, indikacijah, standardih za materiale in rokih trajanja slušnih pripomočkov ter pripomočkov za omogočanje glasnega govora,

6. Pravilnik o zdravstvenih izkaznicah, drugih izkazilih o zavarovanju in o obrazcih v zvezi z uveljavljanjem pravic iz zdravstvenega zavarovanja,

7. Pravilnik o pogojih za pošiljanje zavarovanih oseb na zdravljenje v naravna zdravilišča.

132. člen

Določbe tega statuta razlaga skupščina zdravstvene skupnosti.

133. člen

Ta statut začne veljati, ko ga sprejme skupščina zdravstvene skupnosti na seji obeh zborov in ga potrdi občinska skupščina.

Skupščina občinske zdravstvene skupnosti

Sežana

Št.: 02—41-1975—2

Sežana, 16. decembra 1975

Predsednik skupščine

ing. ROBERT SILA, l. r.

Ta statut je potrdila skupščina občine Sežana, dne 30. junija 1976 s sklepom št.: 025-15-75-1 z dne 30. junija 1976.

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE SEŽANA

Enota za graditev stanovanj

Na podlagi 9. točke 2. natečaja za dodelitev kreditov iz združenih sredstev v letu 1976 (Uradne objave, št. 9/76) kreditni odbor objavlja izid natečaja.

1. Razpisani znesek posojil za nakup ali gradnjo najemnih stanovanj za organizacije združenega dela je bil 4.330.000 dinarjev.

Prejetih je bilo devet prijav.

	dinarjev
Posojilo je bilo dodeljeno:	
– SGP Kraški zidar Sežana	530.000
– Krasmetal Sežana	330.000
– CD Ljubljana TOZD za vzdrževanje voz in lokomotiv Divača	450.000
– Tekstilna tovarna Senožeče	930.000
– Tovarna Pletenin Sežana	340.000
– Kras-Jadran proizvodnja, trgovina in storitve Sežana	1.030.000
– Steklarna Hrpelje – Kozina	500.000
– Zavod za pogozdovanje in melioracijo Krasa Sežana	220.000

2. Razpisani znesek posojil za nakup stanovanj v etažni lastnini je bil 400.000 dinarjev

Prejeta je bila ena prijava.

Posojilo je bilo dodeljeno

– Slabnik Zmagi in Milanu iz Sežane, Bazoviška 4	126.000
--	---------

3. Razpisani znesek posojil za gradnjo zasebnih stanovanjskih hiš je bil 1.700.000 dinarjev.

Prejetih je bilo dvaintrideset prijav.

	dinarjev
Posojilo je bilo dodeljeno:	
– Tavčar Danilu, Sežana, Mare Husove 12	60.000
– Dolgan Nku, Divača	130.000
– Saksida Alojzu in Anici, Sežana, Kosovelova 5	85.000
– Može Francu, Senožeče 22	85.000
– Ravbar Milivoju, Sežana, Kosovelova 2	85.000
– Kocjan Mileni iz Šmarij 14	70.000
– Švagelj Jožefu in Mariji, Tomaj 63	95.000
– Zalar Mariji, Gorenje 34	30.000
– Mevlja Jožetu in Nevenki, Sežana, Vojkova 7	80.000
– Rapotec Brunotu in Tatjani, Divača 4	110.000
– Buda Radislavu in Nevenki, Komen 117/a	45.000
– Bernetič Borisu, Kozina 1/a	80.000
– Petvar Jožetu, Senožeče 22	100.000

– Grmek Damjanu, Ivanji grad 24	100.000
– Trampuž Jožetu, Sežana, Pod Taborom 9	30.000
– Adamič Jožetu, Tomačevca 45	95.000
– Budal Jožetu, Komen 4	60.000
– Kovačič Brunotu, Komen 134/c	30.000
– Jazbec Ivanu, Komen 35	80.000
– Krt Juditi in Antonu, Sežana, Nika Šturma 12	70.000
– Pipan Majdi, Komen 72	70.000
– Pirjevec Damirju in Sonji, Sežana, Iga Grudna 7	40.000
– Vrabc Alenki, Skopo 2	70.000

4. Razpisani znesek posojil za rekonstrukcijo stanovanjskih hiš in stanovanj v družbeni in zasebni lastnini je bil 800.000 dinarjev.

Prejetih je bilo 16 prijav.

Posojilo je bilo dodeljeno:

– Abram Mileni, Kobjeglava 56	30.000
– Kariž Marku, Sežana, Gradišče 16	40.000
– Dokl Štefki, Divača 94	30.000
– Planinšek Marti, Sežana, Pod Taborom 9	60.000
– Miklavec Mariji, Dutovlje 110	30.000
– Tavčar Jožetu, Krajna vas 11	60.000
– Pangos Alojzu, Brje 17	40.000
– Pangerc Antonu, Laže 12	40.000
– Čokelj Ani, Senožeče 140	60.000
– Žorž Elki, Divača 112	50.000
– Čotar Štefki, Senožeče 44	50.000
– Kras-Jadran, trgovina, proizvodnja in storitve, Sežana	310.000

5. Razpisani znesek za nakup najemnih stanovanj za organizacije na področju šolstva, zdravstva, otroškega in socialnega skrbstva ter državnih organov in družbenih služb je bil 650.000 dinarjev.

Prejete so bile tri prijave.

Posojilo je bilo dodeljeno

– skupščini občine Sežana	650.000 dinarjev
---------------------------	------------------

Vsi udeleženci natečaja prejmejo sklep o odobritvi ali zavrnitvi posojila.

Sežana, 15. julija 1976

KREDITNI ODBOR